

Savaitinis Laikraštis

Žvaigždė

išeina kas Penytėia.

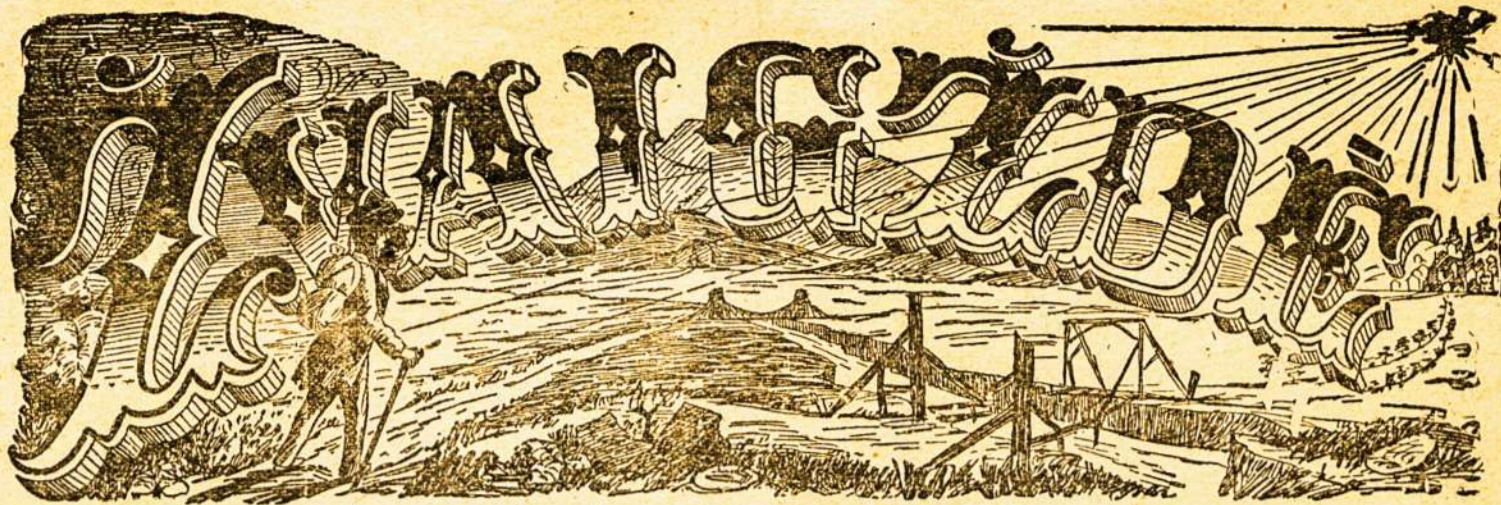
Kaina metams:

Amerikoje ir Kanadoje . . . 2 dol.
Lietuvoje ir kitur 4 rub.

Korespondencijas ir pinigų siunčiant
adresas:

„ŽVAIGŽDĖ“

3654 Richmond St. Philadelphia, Pa.

The Lithuanian Weekly

Žvaigždė

(The Star)

Published by
A. MILUKAS & CO.

Every Friday at Philada.

Yearly subscription \$2.00
Advertising rates on application

All communications should be addressed:

„ŽVAIGŽDĖ“

3654 Richmond St. Philadelphia, Pa.

Amerikos Lietuvių Katalikų Savaitinis Laikraštis Entered as second class matter March 8, 1900, at the Post Office of Philadelphia, Pa., under the act of March 3, 1879.

Nr. 7

PHILADELPHIA, PA. & NEW YORK CITY, 15 D. VASARIO (FEBRUARY), 1918 M.

Metai XVIII.

RUSIJA PASITRAUKE IS KARES.

Ukraina atskirai susitaike su teutonais.

BOLSEVIKU TERORAS SUOMIJOJ.

LENKŲ MAISTININKAI SAKOMA PAĖMĘ SMOLENSKĄ.

True translation filed with the Postmaster at Philadelphia, Pa., on February 14, 1918, as required by the Act of October 6, 1917.

Rusija paliovė kariavus; armija paleista.

Londonas, 11 d. vasario. Vokiečių valdžios gauta čia bevielė depeša naktį, patvirtina depešas apturtas iš Amsterdamo diena, jog Rusija paliepė sustabdyt karę ir demobilizaciją rusų armijas visuose frontuose. Depeša į Exchange Telegraph'ą iš Amsterdamo sako:

„Vokietijoj esąs didelis džiaugsmas iš priežasties pranešimo, kad karės stovis pasibaigė tarpe Centralių viešpatybių ir Rusijos. Miestai visur išpuošti vėliavomis ir didžiai linksminama dėl Trotskio beišlyginio pasidavimo.

„Tapo sutarta, kad Centralė ekonominė komisija dabar Petrograde sutvarkytų smulkmenas atnaujinimui santykių tarp Rusijos ir Centralių viešpatybių.“

Amsterdamas, 11 d. vasario. Rusija paskelbė karės stoviu galą ir išakė Rusijos kariuomenės demobilizaciją visuose frontuose, pasak depešų apturėtų čia šiandien ir datuotų sekmadienyje iš Brest Litovsko.

„Rusų delegacijos prezidentas šios dienos (sekmadienio) posėdyje apreiškė, kad, nors Rusija susilaiko nuo pasirašymo ant formalių taikos derybų, ji paskelbė karės stovį su Vokietija, Austro-Vengrija, Turkija ir Bulgarija užsibaigusiu, vienval duodama išakymus visiškai Rusijos kariuomenės demobilizacijai visuose frontuose.“

Depeša iš Vienos sako derybas tarpe Austro-Vengrijos ir Rusijos komisijonierių Petrograde pasibaigus 31 d. sausio sutartimi kaslink to, kad Austro-Vengrijos civiliai užlaikyti Rusijoje ir Rusijos civiliai užlaikyti Austro-Vengrijoj nuženklintų kategorijų gali jei nori būt sugražinami tėvynėn kaip galima greičiau.

Nuženklintos klesos appima merginas, moteris ir vyrus neturinčius šešiolikos metų ar senesnius nei keturiasdešimts penkių metų ir taipgi vyrus tarpe šešiolikos ir keturiasdešimts penkių metų, kurie netinka kariškon tarnyston. Gydytojai ir dvasiškiai, nepaisant kokio amžiaus, taipgi įeina į tą sutartį.

KAIP TAIKOS JUDEJIMAS PRASIDEJO?

Rusija formaliai išėina iš karės Bolševikų valdžios veikimu, kuri pagrobė valdymo vadžias Petrograde pereitą lapkritį ir mažne tuojaus pradėjo taikos derybas su Centralėm viešpatybėm. Tos valdžios autoritetas Siaurinėje Rusijoje atrodo dabar neužginčijamu, ir Teutonų viešpatybės jau užtikrino užbaigimą net nominalės karės, praktiškai visuose likusiuose pirmykštės ilgos linijos rytiniuose frontuose, pasirašant ant sutarties su Ukraina ir išskiriant Rumanija.

Nuo pereito rugpiūčio Rusija figuravo didžioje pasaulio niovyne kaip militaris veiksnys vien delto, kad da palaikė daug Vokietijos ir Austrijos kareivių savo pa-

sienuose, belaukiant kol pairus kariuomenė visai neįkriks.

Tas procesas, prieš kurį veltui kovojo Kerenskis kaip premieras vasarą ir rudens pradžioje pernai, buvo nuolat skubinamas ačiupasidalinusiai valdžiai Petrograde. Kareivių ir darbininkų taryba, atstovaujanti proletarą ir ištikrujų reikalaujanti augščiausios valdžios, sistematiškai priešinosi konstitucijinei administracijai, skelbiant taikos derybų reikalą ir galop pereitą lapkritį formaliai paėmė į savo rankas valdžią, kuria, po teisybei, seniai naudojosi.

Toliau, palyginamai, artima istorija. Po Leninu ir Trotskiu paskelbta armistacija beveik visuose Rusijos frontuose 4 d. gruodžio ir pradėta taikos derybos su Centralėm viešpatybėm Brest Litovske 23 d. gruodžio. Centralės imperijos sutiko laikytis be aneksacijų, be atlyginimų ir tautų savo apsisprendimo apskritų principu ir duota proga Talkininkų viešpatybėms prisidėti prie derybų visatinei ramybei įvykinti.

Tečiaus talkininkų tautose tas pasiulymas nerado atbalsio, kadangi nepatikėta į Vokietijos to pasiulymo gerus norus. Ta abejonė paskui buvo pačių rusų patirta kaip gerai pamatuota ir Vokietija buvo Trotskio kaltinama apdumime teritorialių ambicijų savo plačiais savapsisprendimo doktrinos išvadžiojimais.

True translation filed with the Postmaster at Philadelphia, Pa., on February 14, 1918, as required by the Act of October 6, 1917.

Ukraina susitaike atskirai su teutonais.

Berlynas, 9 d. vasario (per Londoną). Sįryt 2-ą valandą tapo pasirašyta ant taikos tarpe Centralių viešpatybių ir Ukrainos, pasak čia paskelbtų oficialių pranešimų.

Copenhagen, 9 d. vasario. Pusiau oficialė Berlyno telegrama apskelbia, kad Centralių viešpatybių ir Ukrainos Rada'os atstovai pasirašė ant taikos.

Ukrainos Rada, kurios atstovai turėjo pasirašyti ant taikos su Centralėm viešpatybėm Brest Litovske, tai legislatura, įsteigta ukrainų arba rusinų pirm keliu savaičiu jiems paskelbsiant savo neprigulmybę nuo Rusijos respublikos ir šeši mėnesiai prieš Bolševikų coup d'etat 7 d. lapkričio.

Bolševikai iškarto šoko nuversti Rada'os administraciją ir užvesti savąją tvarką ir keliomis pastaromis savaitėmis naudojo spēką tam atsiekti. Pradžioje taikos derybų bolševikų delegatai daleido Ukrainus konferencijon. Paskui jie išsižadėjo ukrainų, kad šie veikia neprigulmingai. Bet tas neprigulmingas veikimas, regimai, laimėjo, nepaisant visų bolševikiškų drausmių Brest Litovske, kadangi, nors po išsižadėjimui bolševikų gaivalas Ukrainoje pasiuntė savo delegatus, tie, iš kitos pusės, nebuvo pripažinti teutonų delegatų, kurie tebesitarė toliau su Rada'os reprezentantais.

Ukrainų judėjimas Rusijoje iš dalies tautiškas ir iš dalies dėl žemes klausimo. Bolševikai, kurie tiki žemes padalinimą, pasiremę ant pastarojo; Rada'os grupė viena stovi atskirai ir apskelbė tautystę.

Abu klausimai vienok didei svarbus taip Austro-Vengrijai kaip Rusijai, kadangi Ukraina apima netik pietrytinę Rusijos provincijos dalį, bet taipgi didelę teritorijos dalį rytų Galicijoj, šiaurrytinėje Vengrijoje ir Bukovinoje, o pastarose šalyse užvis labiausia pasižymi judėjimo tautinis budas. Tas vyriausia pacina iš to, kad prieš karę Austro-Vengrijos valdžia buvo prielanki rytų Galicijos Ukrainams, kuomet Rusijos valdžia juos persekiojo.

To pasekme Lemberg tapo Ukrainų intelektualiu centru, kur pabėgėliai iš Kievo rado prirengtą prieglaudą. Turbūt įžymiausiu tautinio judėjimo vadovu yra Mykolas Hruševski, gimimu Rusijos ukrainas, dabar istorijos profesorius Lembergo universitete ir Rada'os prezidentas.

Pas Rusijos Ukrainos kaimiečius tečiaus gyviausiu klausimu yra ne tautystė, bet žemes valdymas — jie nori užlaikyt savo žemes sklypelį ir nori jį padidinti dvarininkų rusų ar ukrainų savastimi.

Tik už mėnesio po kovo revoliucijai Petrograde, Ukrainų tautinis kongresas tapo atidarytas Kieve.

Jis vien paskelbė tautos teritorialę bei politišką nepadalybą ir pasirūpino rinkimais į Rada. Tuoj įvyko rinkimai ir Rada, iš Tautinės Tarybos paskui virto legislatura po Hruševskio pirmininkyste.

Zlugus laikinajai valdžiai, Rada nesugaišo nei valandėlės, kad pasinaudoti padėjimu. Jos pirmu veiskniu buvo pasistengimas pastot kelią bolševizmui prasiplėsti Ukrainoje; jos antruojū — perstatyt savo tautišką reikalą Centralėms viešpatybėms ir stengtis tartis ant to pagrindo su atlyginimu milžiniškų sandėlių kviečių ir kitokių reikmeniu, sukrautų Kieve ir šalimuose miestuose Pietinės Rusijos armijų reikalams.

Sakoma, kad drūčiausia intaka valdanti Rada'os delegatus Breste, tai buvęs noras išgauti savo nuosavybėm apsauga nuo bolševikų, net iki pasirengimui prašyti teutonų autokratiškos pagalbos prieš raudonąją gvardiją, jei prireiktų.

20 d. lapkričio Ukrainos valdžia tapo kiaurai perdirta demokratiniais pamatais, su socialistiškais palinkimais. Jos prezidentu buvo Viničenko, social demokratas. Profesorius Hruševski tepaliko Rada'os prezidentu. Perspėta Kerenskio likimu valdžia ėjo, taip vadinamuoju „Nacijonalistų demokratų“ keliu, palaikant, bet nepripažįstant buržuaziją iš vienos pusės, o iš kitos priešinanties kraštutiniems bolševikų reikalavimams.

Prieš dvi savaitis, kada Kievas buvo pavojuje ir tapo paimtas bolševikų, — viens reportas pranešė — nacjonalistai prašė pagalbos iš Rumanijos. Paskiaus jie susitarė su kazokų militarine federacija. Jei jiems pasisekė išgauti savo tautystei pripažinimą už Rusijos, tat reiškia 4.000.000 rusinų dabar po imperatoriaus Karlo valdžia.

Kaipo tokie, Rusijoj skaitant 28.000.000 jie reikalauja sau valdančių teisių nuo Kievo iki Odessai, nuo Odessos iki Rostovui ir nuo Rostovo iki Charkovui su visom neprigulmingos valstijos funkcijoms.

(Tąsa ant 4 pusl.)

ONYTĖ

(Tasą.)

— No, sakyk, mano kvietke! Klau-
sysiu, ausis ištiesęs.

— Ak, Staseli, kad žinotumei, kaip
ten buvo su jais malonu! Kaip malonu ma-
tyti, jog nieks iš jų nemįslia vien apie so-
tinimą pilvo, bet kiekvienas turi augštą
idėją, myli tėvynę iš visos širdies... Gal pa-
žiūros kitų ir keliai, kuriais, eina, ne vi-
siškai man patiktų, bet siekis — visų vie-
nas, siekis augštas, šventas — labas tėvy-
nės! Ir kiekvienas, kaip išmano, stengiasi
pridėti iš savo pusės nors plytelę prie to
tėvynės labo...

— Oi, ar neužgavo tik koks iš tų
murininkų širdelės mano mergytės, ką?

— Ak, mesk tuos juokus! Ne žmonės
man širdį užgavo, bet jų idėja... Nuo to
laiko, kaip apie ją išgirdau ir ją prisisiavi-
nau, ramybė įėjo į mano dušią. Pirmą bu-
vau lyg pakabinta tarp dangaus ir žemės:
sakė man, jog esmu lenkė, o širdis traukė
prie lietuvių ir protas sakė, jog skaityti
save už lenkę tiesos neturiu. Dabar jau
tos dvipusystės nėra... teip ramu ir lengva
ant širdies... Ar žinai ką, Staseli? Gavau
ten ciela kruvą lietuviškų knygų ir laik-
raščių! Tai skaitysiu dabar! Yra ir gerų
daiktų tarp jų... eilės gražios yra... kaip
butų gerai paskaityti su tavim kartu!

— Aš nesuprasiu: nemoku tos lietu-
viškos knygų kalbos.

— Juk kalbėti moki, tai priprasti len-
gva prie skaitymo. Ir aš jug nemokėjau,
nėra dar pusės metų, kaip pasijutau lietu-
vaitė ir pradėjau skaityti, o dabar jau ir
gramatiką biskį pažįstu ir skaitydama su-
prantu viską.

— Et, užteks man ir to, ką moku!...

— Staseli, bet man teip butų malonu
skaityti ir mįslyti su tavim! Juk neužilgo
jau busiva visados kartu; bendras bus mu-
sų gyvenimas, bendra laimė — nelaimė.
Ta! kaip-gi brangiausias idėjos švenčiausios
svajonės nebutų bendros? Kartu juk
reiks darbuotis ne tik del savo labo, bet ir
del labo žmonių, tėvynės...

— Aš turiu viltį, mano vienutynė, jog
ištekęjus už manęs, įžengus į naują gyveni-
mą ir pareigas, visos tos fantastiškos sva-
jonės išvės iš tavo galvelės.

— Kaip tai? Argi tada nebebusiu
žmogumi?! Tos „fantastiškos svajonės“,
kaip tu vadini, yra geriausiaji mano dalis...
jei atmestumei jas, kas-gi bepaliktų?! Ne,
tu juokiesi tikrai, suprantu! Palukėk, da-
bar pasakysiu tau didžią, didžią paslaptį...
O prie to ir nesimatėme ilgai — ne buvo
kaip. Klausyk! Pasijutus lietuve ir giliai
pamylėjus savo tėvynę, norėjau koku nors
būdu atnešti jai nors truputį naudos, nors
krisleliu prisidėti prie visotino darbo... Iš-
simokiau maž-daug kalbos ir pamėginau ra-
šyti... Ir parašiau apysakėlę. Žinoma, ne
daili ji buvo, pirmą sykį, sunku pradėti...
bet nusiumėčiau ją į kritiką vienam iš lie-
tuvių... Ir perstatyk sau mano laimę, kada
jis atrašė, girdamas mano rašymą ir dėka-
vodamas už jį! Nusiuočiau toliau ir štai
dabar ji jau išspausa... Gavau ir tą laik-
raščių... teip malonu skaityti savo locnus žo-
džius išspausčius... o dar maloniau žinoti,
jog skaito ją biedni lietuviai ir semia iš jų
dvasišką peną... Perskaitysiva kartu, —
gerai? Aš teip džiaugčiaus tuo skaitymu
su tavim!...

— No, no! Nesitikėjau... Tai rašyti pa-
sakas turėjai laiką, o pas mane rašei trumpai
ir retai... Man rodos, tau, kaippo mano
sąžiedotinei, reikėtų daugiau apie mane
ir mūsų ateinantį gyvenimą mįslyti, nekaip
užsiiminėti nereikalingais rašymais! Musų
vaikai galės pigiai knygas pirkinėti, jei jau
tiek autorių atsiras!

— Suprantu: nori pasakyti, jog neesu
teip išlavinta, kad drįsčiau knygais rašyti...
Aš juk nesilaikau už labai mokyta;
žinau, ko man truksta. Tokios mįslės...

— Ak, gana! Gana jau to patrijotiz-
mo, gana tų idėjų, rašymų! Yra tai vis
daikta, visiškai ne tinkantieji mums. Ge-
ras yra jausmas — patrijotizmas, gera —
literatura, bet tik ne čia ne su tavim, ne
terp mudviejų... Tu man pasakyk, kaip ma-
ne myli, kaip ilgėjais be manęs... Tas mane
užims... O tų tavo pasakų aš visiškai ne

žingeidus pamatyti... Kam jos man, kad tu-
riu tave šalyje ir galiu klausyti gyvų žo-
džių, ne užrašytų, ne sakančių apie kokias
ten abstraktiškas idėjas, bet tvirtinančių
vien meilę del manęs! Nereikia man tavo
patrijotizmo, nei talento: myliu tave pa-
čią — ir šalyn su visu kuo kitu!

Onytė tylėjo. Akis atidarė plačiai ir i-
smeigė į tolybę, kur pro liepų lapus bliz-
gėjo nuo saulės Ventos bangos. Teip pat
blizgėjo ir tos akys nuo užplaučiančių aša-
rų; lupos jos vos-vos pradėjo virpėti, lyg
nuo užturėto verksmo.

— Juk žinai, ką vokiečiai tvirtina, jog
nelaimingas vyras, turįs garsią pačią; tai,
matai, aš nenoriu bati tokiu nemailingu...
Prisiartino prie Onytės, ir palenkęs galvą,
veizėjo jai stačiai į akis.

— Kas tai pasidarė mano brangiajai?
Akelės žiba, lupelės dreba... O, kaip tau
gražu su blizgančiomis akelėmis! Ant svei-
katos eina karštas ginčas... Seniai išrodei
teip stebuklingai! — paėmė jos rankas ir
bučiavo tai vieną, tai antrąją. Staigiai Ony-
tė pašoko nuo suoloelio:

— Prašau, leisk mane! Eisiu jau iš
čia! — sušuko.

Jis dar ne tuojau paleidė jos rankas;
tebelaikydamas jas, atsakė:

— Tai ir aš kartu eisiu... Jau atsibo-
do sėdėti.

— Ne, aš eisiu viena... Leisk! — išro-
vė rankas ir nubėgo per alieją ant namų.

Atbėgus tenai, nuėjo stačiai į savo
kambarėlį, užsklendė duris ir puolė ant
lovos. Ilgai užlaikytos ašaros išsiliejo su
padidinta gale. Gera valandėlė praėjo, o
ji gulėjo, veidą į padušką įkišusi, drebėda-
ma nuo verksmo ir retkarčiais dejuodama:
„Ak, Dieve!“ Antgalo atsikėlė, nutrynė vei-
dą ir ėmė vaikšičoti po kambarį, pusbalsiai
kalbėdama su savim. — Ak, kaip man šir-
dis skaudžia! kaip sunku! Dieve, ar-gi tai
tiesa?! Aš jam atdarau savo širdį, pasako-
ju brangiausias mintis, o jis sako: „gana
to patrijotizmo“!... Mylis mane „pačią“...
ką tai reiškia? Ar „aš pati“ tai yra tik
nosis, akys, rankos?! Tvirta ta meilė — ne-
ra ko besakyti? Prisišigsis akių ugnis — ir
jau jos nebėra. Jo akys, nors gražios —
niekai del manęs, jei jose neapsireiškia gra-
ži dušia... Pereis, sako, tos svajonės... Ak,
Jėzaus mano! Kas-gi bus? Matau dabar
aiškiai, jog paliks toks ant amžių... O kaip
man reiks su juo visados buti? Vieną sykį
išgirdus tokias pažiuras širdis plyšta; kas-
gi bus, kad reiks jas klausyti kas dieną!?
Kas man daryti dabar, kas daryti?!... At-
sisėdo prie lango, palenkė galvą ant ran-
kų ir užsidumėjo.

Štai metai pasibaigė, kaip susižiedavo
su Stanislovu. Buvo tai pernai, teip pat
pirmose dienose Birželio; ji kuotik pabaigė
17 metus. Už metų jis pabaigs univer-
sitetą ir tada susitarė padaryti vestuves.
Pasižįsta jie seniai, nuo pat kūdikystės;
Stanislovo tėvų dvaras netol nuo jų; visos
šventės ir vakacijos, kada tik pagriždavo
jie namon, pereidavo jiems kartu; mažne
kasdieną buvo jis čionai. Kartu bovijosi,
kartu augo... Jis visai buvo linksmas, už-
imantis; gražiai graižo, dar gražiaus dai-
navo... pasirodė jai geros širdies; prisirišo
prie jos. Stanislovas seniai ją pamylėjo,
išreiškė jai savo meilę, paprasė motinos ati-
daoti jam Onytę — ir Onytė prižadėjo bu-
ti jo pati. Motina nesakė nieko, atidavė vi-
siškai ant jos valios; bet širdies gilume
gal ir norėjo to, ir džiaugės iš sutikimo
Onytės, nes Stanislovas buvo vaikinai ne-
blogas, ir prie to turtingas, o jų interesai
gan blogai stovėjo. Onytė jutosi laiminga:
Stanislovas mylėjo ją labai, o jai rodėsi,
jog myli teipogi. Teip ilgu jau visados buvo
be jo, teip laukė jo parvažiavimo, teip ge-
rai bėgo laikas su juo. Onytė mėgo muzi-
ką; grajidavo kartu ir dainuodavo; mėgo
skaityti — skaitė kartu poezijas ir apysa-
kas... Bet apie dalykus rimtesnius mažai
tebuvo kalbėta tarp jų; daugiausiai juo-
kavosi, kalbėjo apie meilę, bovijosi. Teip
buvo ir atvažiavus jam namon ant Kalėdų.
Ant Velykų atvykti negalėjo, o su ja tuo
tarpu pasidarė didi atmaina. Po Kalėdų
nuvažiavo pas savo drauges ir ten pažino
kelis lietuvius patrijotus. Išgirstos idėjos,
augštos mintis, pasišventimas del tėvynės
užkaitino jai širdį teip, jog ta paviršutinė

luoba ištirpo, ir dušia jos, jautri ir graži,
išsinėrė, lyg plėštakė iš vystyklų. Perimta
ta nauja meile, ėmė mokyti lietuviškai,
ėmė mokyti kitus, antgalo, pati pamėgino
rašyti. Naujas gyvenimas prasidėjo del jos
ir niekados nesijuto teip laiminga. Tik
laukė kuogreičiausiai vakacijų, pamatyti
Stanislovą, apsakyti jam viską ir pas save
patraukti. Žinojo, jog jis ne lietuvis, bet
ir ji juk nebuvo lietuva pirmu, o dabar
pasidarė. Neabejojo nei ant valandėlės, jog
ir ji juk nebuvo lietuve pirmu, o dabar
jos. Pagal jos nuomonę, meilė savo tėvy-
nės yra tai jausmas toks paprastas, jog ne-
galėjo jai nė į galvą ateiti, kas jos nepri-
pažintų. Ji delto pirmu nesijuto lietuve,
jog nei nuo ko negirdėjo apie tai, jog gali-
ma ja buti; bet pažinus tą idėją, tuojaus
priėmė ją visa širdimi. Teip pat, rodėsi jai,
padarys ir kiekvienas išmintingas žmogus,
o Stanislovas — tai be abejonės!

Ir mąstė ji sau, kokį džiaugsmą jam
suteiks, parodžius išspausť savo apysaką...
Kaip jis padės rašyti kitas... kaip paskui,
gyvendami kartu, darbuosis del labo tėvy-
nės... Ir staigu štai, tarsi kokia uždanga
nuo jos akių nuopulė: pamatė aiškiai, jog
tikrasai Stanislovas ir tas, kurį ji nešiojo
savo minty, yra tai du visiškai kitokiu
asmeniu. Pamatė su baisiu persitikrinimu,
jog jis jau kitokia negali buti... Negalėjo ji
atšpėti, delko teip yra; buvo dar per jauna
ir per mažai pažįstanti žmones... bet juto,
jutė visa širdimi, kuoaškiečiausiai, jog sva-
jonės neišpildomos, jog Stanislovas nieka-
dos jos nesupras. Pamatė, jog jos dušia
jam suvisu nereikalingas daiktas; myli ją
tikrai, bet savotiškai: myli vien jos kuną;
visas jos idėjas, svajones, priima, kaipo
kapisus, kurie šiandien yra, o rytoj iš-
nyksta. Atėjo jai į galvą, jog jis daug
didžiaus nuliustų, jei vienas iš jos pirštų
nustotų savo gražios lyties, nekaip kad jos
dušia nustotų augščiausių savo idealų.

Dabar, rymodama prie lango, spaudė
ji sau galvą ir mįslino, kas daryti. Juto,
jog jis jai nebetas, kas buvo: ta viena trumpa
valandėlė atitolino jį ant šimtų, rodos,
mylių; svetimas jis dabar, visiškai sveti-
mas... Kaip-gi reiks su juo gyventi, kaip
buti?! Ji dabar jaučia, jog gyvenimas tai
didis atsakymas prieš Dievą, žmones, žemę...
O kaip išpildys savo priedermes su
tokiuo vyru šalyje?! Ar jis abelnai daleis
jai svajoti apie kokias kitas priedermes,
apart priedermių del jos?! Ak, ne! Teip
buti negali! Dieve mane sergėk nuo šventų
mano idealų paniekinimo!...

Saulė žemai jau stovėjo, kada Onytė
pasikėlė nuo lango. Namie jos pasizgėdo
ir šaukė. Visą tą vakarą bėgioji ji, tarsi
užsiėmusi labai: sunku jai buvo pasilikti
su Stanislovu, kaip įmanydama, bėgo, iš po
jo akių. Jis norėjo ją sugauti, bet nepa-
sisekė; ir teip pasiskyrė ant nakties, ne-
prakalbė nė žodžio tarp tavęs.

*
*
*

Mažai temiegojo Onytė šią naktį; mįs-
lys, kas daryti, nedavė nei valandėlės ra-
mumo. Juto ji vieną, jog ištekėti už Sta-
nislovo yra jai mažne negalimas daiktas.
Tas persitikrinimas suteikė jai tiek skaus-
mo, neramumo ir nelaimės. Juk davė jam
žodį, prižadėjo buti jo pati, — kaip da-
bar atsakytų? Ką galima mįslyti apie žmo-
gų, teip greit mainantį savo žodžias ir lau-
žantį prižadus? Ką pajus Stanislovas? Ar
jis kaltas, kad ji teip išsidealizavo jį ir
permainė savo pažiuras?!... O motina, ką
ji pasakys? Ar pripažis tiesą toms prie-
žastims, kurios jai visą laimę daro?

— Ak, Dieve, kaip man izeiti iš tų pin-
klių?! — tarė ji sau, rankas lauždama. —
O ką aš kalta, kad dabar teparegėjau, da-
bar tepažinau šventas tiesas?! Teisybę pa-
sakiu, ir laiko nebuvo lyg šiol: juk dar
vaikas buvau suvisu, kada daviau jam žo-
dį ir susirišau ant viso gyvenimo... Nega-
liu ir negaliu laikyti to žodžio, tebanie
kas nori!

Žino, jog reikės pasikalbėti su Stanis-
lovu, jog reiks padaryti kokį nors galą, bet
teip baugu jai buvo tos valandos, jog norė-
jo ją kuotoliausiai atstumti. Atsikėlė anks-
ti ir nubėgo į sodną. Vos daėjo lig pusės
aliejos, prieš ją atsistojo Stanislovas. Ji
kraptelėjo ir atsistojo ant vietos: niekados

jis nesikeldavo teip anksti ir jai nē per mīslę neperėjo susitikti su juo. Linksmi šypsodamos, tarė jis:

— Mat, kaip atspėjau, jog šįryt anksti atsikelsi... Norėjau pasakyti tau „labą dieną“ ėia, be liudytojų... No, ką? Ar jau mano mieloji vėl linksma ir gera, kaip visados? Tur but', kaprisai per naktį perėjo? Ką? Lyg debesis buvai vakar vakare... O už ką aš turiu kentėti? Tiesa, gal ir prakaltau biskį, teip nieko neatbodamas ant tavo literatiško darbo... mat, užkabinau „autorių savymeilę“... Už tai atleisk man ir buk vėl gera, mano brangioji!

Paėmė jos rankas ir kėlė prie savo lupų. Bet Onytė išrovė jas staigiai, nekantriai ir atsitraukė nuo jos toliaus.

Jam veidas paraudo, akis užžibėjo.

— Kas tai yra, Onyte?!... Aš, tavo sužiedotinis, negaliu rankų pabučiuoti! Nestumk savo kaprisų per toli, nes aš ne toks kantrus, kad nuolat kentėčiau! Ką tai reiškia?! Aš, tavo sužiedotinis... Neužmiršk, jog turiu savo teises ir niekinti savęs neleisiu! Ką aš tau padariau? Iš kokios priežasties priimi mane teip?!

— Nieko man nepadarei... O aš jokių kaprisų neturiu... Yra tai jausmai gilesni ir ne pereinantieji teip greit..

— Teip?! Tai kokie tai yra jausmai? Be ne kas iš „litvomanų“ tokį įspudį padarė ir atvertė širdį nuo sužiedotinio?! Vienok mīslį, jog dar nusiramėsi ir išmesis iš savo galvos kvailumus... Bet aš nenoriu būti auka jų ir veliju paeiti tau iš kelio... Tuojaus po arbatos važiuoju namon ir nepagrįšiu čionai, kol nepraeis savo fantazijos. O idant žinoti, kada tai atsitiks, lauksiu nuo tavęs raščiuko. Parašius tau, kad atvažiuočiau — busiu pas tavęs toj pačioj valandoj... Su Dievu!

— Gerai... parašysiu...

Pasilenkė prieš ją ir nuėjo. O po arbatos pasakęs visiems, turįs svarbius reikalus namie, išvažiavo.

*
*
*

Po pietų reikėjo Onytei važiuoti su kokiais ten reikalais pas tetutę. Ta tetutė, sesuo jos tėvo, buvo gan jau jaugusi moteriškė, mašlė jenerolo; labai puikavos savo titula, aristokratyste. Kadangi vaikų neturėjo, o buvo turtinga, visa giminė, atmindama jos palaikus, teikė jai, tarnavo ir klausė jos patarmių. Gyveno ji netol nuo Onytės tėvų. Onytė nuvažiavo ten viena. Išklausius ją apie naujienas ir privalgydinus, nuvedė ją poni jenerolienė į saloną. Tenai, atsisėdus ant kanapkos, parodė jai greta stovintį fotelį, tardama: — Atsisėsk ėia, noriu su tavim pasikalbėti.

Onytė užėmė parodytą vietą, o tetulė teip pradėjo:

— Gerų daiktų apie tave dasižinojau, Onyte! Nesitikėjau, nesitikėjau... Važiavai ant kokio ten pokylio, ant kurio buvo vien „litvomanai“, „chlopmanai“, muzikai! Graži draugystė! Buriškai su jais kalbėjais, buriškai turėjo būti ir pasielgimas...

— Tetule! žmonės tai buvo išlavinti! Aš kartu su mama buvau... paklausk jos...

— Nepertraukinėk manęs! Teip, negaliu atsistebėti, jog tavo mama teip nepritinkančiai pasielgė... Tai draugystė ne del tavęs... Atmink, jog esi bajorė nuo tėvų-pratėvių ir jog mūsų familija nesidraugavo su muzikais! Ar jie išlavinti ar ne — vis tiek muzikas paliekta muziku. Negali jie išsilavinti teip, kaip mes, kurie išlavinimą perimame kartu su tėvų krauju... Palukėk, ne pertraukinėk! nerupi man žinoti tavo nuomones! Girdžiu daiktą dar blogesni: jog tu paniekinai savo kalbą, paniekinai viską ir ėmiais m u - ž i - k a m s r a - š i - n ė t i !!! Teisintis nėra ko: žinau tą iš tikrų šaltinių. Pradėjai mokyti lietuviskai, rašyti knygas, mokyti muzikus, draugautis su jais... Dieve!... Onyte! štai veizėk, yra ėia tavo pratėvis... — ir ištiesus ranką, parodė portretą, pakabintą ant sienos. Buvo tai ponas iš ponų, kaštelionas, aristokratas... Ką-gi jis pasakys apie tavo pasielgimą?! Jis grabe apsiverstų ir iškeiktų tokią nevertą anukę!...
(Toliaus bus.)

Socijalistai

Kas jie? — Iškur atsirado? — Ko nori?

Parašė
Dr. A. Civinskas.

(Taša.)

— Ir kad sykį stosią iš vienos pusės visi beturčiai, o iš kitos keli didžturčiai, ką turėsią savo rankose visos žemės turtus, tai anie beturčiai atimsią turtus iš anų kelių didžturčių, ir tai būsiąs socializmas. Ar ne taip?

— Gerai, gerai. Matau, tu, dėde, visą įsitėmijai, — gyrė Vaišnora. — Bet kas iš to? Juk matei, kad taip būti negali, kad ne taip pasaulyj einasi, kaip Marksas užsimanė.

— O kur, ponuli, dingsta tie daiktai, ką dirbama pabrūkose? į keno rankas bėga?

Į visų žmonių; tie daiktai visiems reikalingi.

— Bet kaip tai, ponuli, gali būti? Jei, anot Markso, visi turtai subėgsią į vienas rankas, tai ir tie daiktai turėtu būti ilgainiu rankose tik mažos didžturčių saujalės; juk ir tie daiktai turtas. Tūkstančiai pabrūk dirba kogražiausius, kobrangiausius daiktus; prastas žmogelis, o ypač beturtis, jų pirkti negali, neturi už ką; sykį gi visiems likus beturčiais, kas juos galės pirkti? — tik didžturčiai. Didžturčiai gi ką veiks su tais daiktais? Imkime, pabrūk daro kasmet milijonus šilkinų skarų; dabar tas skaras perka visi; bet visiems žmonėms pavargus, jās galės pirkti tik maža didžturčių saujalė, o jiems tiek daug nebus kur dėti.

Kas tada bus? tada pabrūk sustos dirbę; žmonės, ką dirbo po pabrūkas, išsiskirstys ir turės kas sau pasigaminti, kas reikalinga gyvenimui, kaip tai buvo senovėj, pabrūk nebėstant. Taigi, tas Marksas, man rodos, tiesiog kvailas, dovano-kite, ponuli, už tą žodį, su savo mokslu. Jei pabrūk vis auga ir daugiau daro visokių daiktų, tai, matyt, skaitlius tuos daiktus perkančių nesimažina, žmonės neina vargyn, turtai nesilieja į vienas rankas. Žmonėms einant vargyn, mažiau kam būtų pirkti pabrūkose dirbamus daiktus, imtų mažinties pabrūkų; o nykstant pabrūkoms, vėl atsirastų maži savarankiai amatninkėliai, kuriuos pabrūk panaikino; tokiu budu darbo įrankiai niekuomet negali, rodos, sueiti į vienas rankas. Ar ne taip, ponuli? — pabaigė Kriščiūs savo išvadžiojimus, kurių visi klausė su dviguba atydzia, laukdami, ką ėia tas dėdė papasakos.

— Puikiai! piliozopas iš dėdės, nēr ką šnekėti, — atsakė Vaišnora. — Matyt, gerai supratai, ką pasakojau, kaip Marksas pats sau priešinasi. Bet laikas mums baigti su tuo Marksu. Gana jau matėte, jog jo pranašavimai ne tikai neišsipildė, bet tiesiog priešinasi gyviems atsitikimams. Taip turinčiųjų turtus skaitlius nesimažina, darbo įrankiai nesiskubina bėgti į vienas rankas, darbininkų padėjimas eina geryn, visi painūs išvedžiojimai apie tat, kaip dabartinis žmonijos sutvarkymas, turįs neužilgio būtinai trūkti, plyšti, pasirodė esą be pamatų; ir socializmo įvykinimas, kaip pripažino net vienas paties Markso garsiausių pasekėjų,* šįandien nē kiek ne arėiau, kaip senesniuose devyniolikto amžiaus laikuose.

Apskritai, moksliskasis socializmo pamatas Marksui nesiekė. Nerandama jame nieko tvirto, nieko tikro, tik tuščių svajonės ir klaidingi pranašavimai, be jokios vertės, kaip mokslė, taip ir žmonių gyvenime. Nežitūrint į tai, socialistų tarpe Marksas nenustojė niekad turėjęs kodidžiausios intekmės, ir į jo „mokslą“ žiūroma, kaip į kokią evangeliją.

— Iškur tokia aklybė? — paklausė viena žmona.

— Nesunku tai išaiškinti, — atsakė Vaišnora. — Paklydo, matote, Marksas, ieškodamas priežasčių, delko dabar negera pasaulyje; paklydo išvedžiodamas, kaip turėsią būti toliau, bet pačius dabartinio žmonijos sutvarkymo negerumus aprašo teisingai, gražiai, ir tuo labiausia patraukia neatsargius skaitytojus. Iš kitos pusės vėl nelengva pamatyti Markso paklaidos. Tam reikėjo laiko, tyrinėjimų, išieškojimų, taip kad ir mokslė vyrai ne susyk jās patėmiję, o ką norėti nuo prastų, giliau galvoti neprastųjų skaitytojų?!

Socialistai svajotojai, apie kuriuos kalbėjome, išpradžių aprašinėjo, kaip būsiąs rojus ant žemės jų mokslui įvykus; skaitytojai matė, jog taip būti niekuomet negali; paklaidos tuose raštuose buvo visai aiškios, ir delto jie nē intekmės nepadarė. Marksas gi nieko nerašo, kaip būsią įvykus socializmui; tokjomis svajonėmis nesirūpindamas jisai tik rodo, jog ėia negera, ten negera... šen ir ten turi kitaip būti, kitaip visa kas turėsią virsti... ir išveda, jog būtinai pasaulio išvaizda atsimainysianti; bet kaip ji išrodyt, atmainai įvykus, Marksas gudriai nutyli ir nelengva delto pamatyti, kur jis turi tiesą, kur ne. Supainiotų, surazgytų išvadžiojimų, kur melas nuolat maišosi su teisybe, devynios-dešimtosios dalis Markso skaitytojų, kaip patėmijo vienas mokslininkas,* visai nesupranta, ir gina, ir gėrisi daugumas jo raštais tik delto, kad juos garsusis Marksas parašęs, nors suprasti nieko nesupranta.

Pagalios Marksas pragarsėjo netik savo raštais, bet taipgi darbais, kaipo įsteigėjas milžiniško socialistų susivienijimo, apie kurį kitą sykį susirinkę pakalbėsimė, ir delto, nors jo mokslė paklaidas visi matytų, tas mokslas vis bus socialistams brangus, kaipo jų tėvo palikimas.

Dar vienas daiktas liko papasakoti iš Markso mokslė. Anot jo, kol būsią darbėdaviai ir samdomi darbininkai, kol visi darbo įrankiai neperėsią į visuomenės rankas, jokios teisybės negalint būti ant žemės. O žinote delko? Delto, kad visi daiktai tiek turi vertės, kiek reikia laiko juos padaryti. Visų daiktų vertė Marksas saikuoja tik darbu, o kūr nereikia darbo, tas daiktas neturįs turėti nē vertės.

O jei taip, tai iš kitos pusės žiūrint, kiek vertas darbininko darbas? Darbininko darbas vertas to, ką jis padaro, ir norint darbininkui teisingai jo darbą apmokėti, reiktų jam ne algą mokėti, bet atiduoti tuos daiktus, ką jis bedirbdamas padarė. Darbdavys gi, mokėdamas darbininkui algą, o sau palikdamas padarytą daiktą, skaudžias darbininką. Ta neteisybė išnyksianti tik socializmui įvykus, kada visi dirbsią ir kiekvienas pilnai gausiās savo darbo vasius. Ar ne graži pasaka?

— Graži, gal būti, graži, bet ar teisinga? — atsiliepė Kriščiūs. — Kaip tai galima viską darbu saikuoti? Taip pieva arba vanduo neturėtų vertės visai.
(Bus daugiau.)

Dideles Dovanos!

DUOSIME VISIEMS, KURIE PIRKS PER ŠITUOS VASAROS IR RUDENS MĖNESIUS KNYGŲ IŠ MUSŲ REDAKCIJOS.

Kodel? Gi todėl, kad norime paraginti mūsų tautiečius, busiančius laisvos Lietuvos piliečius, kad ir vasaros ir rudens vakarus nepakeistų gerų knygų skaitymo važinėjimams po piknikus, išvažiavimus ir t. t.

Reikia, labai reikia žmogui atsilsio, svežio oro, bet tą atsilsį geriausiai pasmaginti galima pasiėmus gerą knygą.

Šitas knygas patariame pirkti:

Algimantas, arba Lietuviai 13-me amžiuje. Istoriskās Dr. Pietario romanās 5 tomuose. Tai viena geriausių mūsų literaturoje knygų 2.50

Fabijolė arba Bažnyčia Katakumbosė. Ta Kardino Wisemano istoriska apysaka yra išversta į visas europėjiskas kalbas. Musų kalbon ją išvertė velionis kun. V. Varnagiris. Tai klasiškas veikalas, su kuriuom turi kiekvienas apšviestas žmogus susipažinti. 1.00

Kova ties Žalgiriais. Istoriska drama iš garbingos musų senovės, parašyta Dr. Pietario. 25

Kunigo Giminė. Graži apysakėlė iš po velionio kun. Geručio (Bolvačo) plunksnos. Tai vienas jo geriausių literatiškų veikalų. 20

Iš Kelionės po Europą ir Aziją. Šita knyga tai unikatas musų literaturoje. Gražiausia kalba ėia aprašyta lietuvės patrijotės mintys, atsilankius Prancijos ir Vokietijos žemėse, taipgi Lietuvoje ir senovės lietuvių žemėse, taipgi Azijoje, Kaukaze, Maskvoje, Petrapilyje ir tt. Be biskio 400 puslapių ta knyga papuošta suviršum 100 gražių iliustracijų. Popieros apdarais 2.00
Audeklo apdarais 2.25
Skuros apdarais, paukuotais kraštais 3.50

Kas norėtų išsirinkti rinktinę dovanėlę, kurią gaverę tikrai brangintų, teperka šitą knygą.

Ne Mieste Laimė. Garsio visame pasaulyje Pierre ['Ermite' o apysaka, išversta į musų kalbą Julės Pranaišitės. 1.00

Vaičiaičio Eilės. Su velionio musų dainiaus plačia bijografija ir paveikslu. Ypatingai tinka ta knygelė pasiimti išvažiuojant kur pusdieniui ant atsilsio. 75

Patrimpo Laiškai. Parašyta velionio kun. A. Kampo. Kas mėgsta rimtesnį skaitymą ir nori prasimokinti apšviestį, šitoje knygoje ras daug savo protui dvasiško maisto. 60

Pasikalbėjimas Giesmininko su Lietuva. Vyskupo A. Baranauško vienas iš geriausių patriotiškų tvarinių. Skaitydamas tą musų tėvynmeilio veikalą smagiai praleisi kelias atsilsio valandas. Kaina tik 05

Pradžia ir Išsiplėtimas Katalikų Tikėjimo. Parašyta Vyskupo Mot. Valančiausko. Gražiausia klasiška kalba ėia aprašyta pirmųjų amžių katalikų istorija. 1.00

Sodžionių Teologija. Pritaikinta prie sodiečių nuomonės. Katekizmo formoje ir trumpais pamokslėliais klasiška to musų rašliavos korifėjaus, kun. J. Geručio, ėia išdėstyta visa, kas apšviestam lietuviui katalikui žinotina. Jaunesnieji musų inteligentai vien del kalbos gražumo privalėtų tą knygą studijuoti. Puslap. 285. 1.00

Skaitymai iš Šventųjų Gyvenimų kiekvienai metų dienai. Su paveikslais. 4 tomuose. 3.00
Su gražiais audeklo apdarais 3.50
Drutais skuros apdarais 4.50

Biurokratai. Graži Jono Kmito apysakėlė iš paskutinių atsitikimų Lietuvoje. ėia gražiai ir vaizdziai aprašyta Rusijos biurokratų šeimininkavmas Lietuvoj. 25

Kam netinka šios knygelės, gali pasirinkti kitas iš musų katalogo.

Kas pirks knygų nemažiau kaip už 2 doleriu — tam duosime dovanų už 30 nuošimčių. Perkantiems už nemažiaus kaip už 5 dolerius, duosime dovanų

"ZVAIGŽDĖS" PRENUMERATA

vieniems metams ir dar pridėsimė auksinį rašančių

Kas nenori laikraščio "Žvaigždės", tas galės pasirinkti knygų iš musų katalogo už 2 doleriu.

Pinigus ir užsakymus meldžiame siųsti šiuo adresu:

A. MILUKAS & CO.

3654 Richmond Street,

Philadelphia, Pa.

Kares Naujienos.

(Tasa nuo 1 pusl.)

Taika su Ukraina bus didelė pagelba Vokietijai ir Austrijai parūpinimo maisto reikale. Jie jo reikalauja, Ukraina jo turi ir visos derybos, sprendžiant iš grafo Czernino atviraus raporto Austrijos parlamente tik apie tą vieną klausimą ir sukosi.

Pasak grafo Czernino, taika su Ukraina kur kas turi praktišką svarbą, negu taika su Petrogradu, kadangi Ukraina turi maisto, eksportui, kuomet Petrogradas neturi nieko viršaus revoliucijos bei anarkijos eksportui."

True translation filed with the Postmaster at Philadelphia, Pa., on February 14 1918, as required by the Act of October 6, 1917.

Pranešama du talkininkus pripažinus Ukrainą.

Londonas, 11 d. vasario. Patėmytinis raportas, kad Prancija ir Didžioji Britanija pripažino Ukrainą respubliką ir pasiuntė savo diplomatinis reprezentantus yra viename oficialiame pranešime pasiūstame Rusijos bevielio agentūra ir paskelbto čia per spaudos biurą. Ta žinia randasi Brest Litovsko konferencijos 1 d. vasario raportu turinyje, kame Sevruik, kurs, regimai, yra naujuoju Ukrainos delegacijos pirmsėdžiu, buk išsitaręs, kad Ukrainos Rada'os pasirūpinimu 7 d. lapkričio Ukrainos respublika apreiškė, kad tapo nuskirti diplomatiniai reprezentantai.

Sevruik sakoma, privedęs iš Rada'os nusprendimo skandžiai:

„Tuo aktu jos (Ukrainos) tarptautinė pozicija pripažinta taip Darbininkų bei Kareivių Tarybos delegatų taip keturių talkininkų valstijų atstovų, taipgi Prancijos respublikos ir Britanijos valdžių, kurie paskyrė ir pasiuntė diplomatinis reprezentantus prie Ukrainos žmonių respublikos valdžios.

True translation filed with the Postmaster at Philadelphia, Pa., on February 14 1918, as required by the Act of October 6, 1917.

Lenkai maistininkai paėmė Smolenską, Vienna praneša.

PAEMIMAS REISKIA REVOLIUCIJONIERIUS ARTINANTIES MASKVOS.

Londonas, 10 d. vasario. Lenkų kareiviai, kurie pastaruoju sukilo iš rusų armijos po generolo Dobbor'usnickio vadovystę pagrobė nuo bolševikų Smolenską, pasak raportu iš Vienos pasiūsto Exchange Telegraph korespondento Kopenhagene.

Visi diplomatiniai kurierai, vyksta Petrogradan, tapo sulaikyti Stockholme, sulig Svedų pranešimu, užtai, kad Suomii ministeris tenais gavo įsakymą uždraudžiant vizuoti pašaliečių pašportus.

Ira Nelson Morris, Amerikos ministeris gavo pranešimą iš Torneo, Suomijos pasienyje, kad traukinys čia išėjo Petrogradan, tečiaus nežinia, ar jis pasieks sostinę.

Smolenską, to paties vardo gubernijos sostinė Rusijoje su bemaž 50.000 gyventojų prieš karę, stovi per 225 mylias į pietvakarus nuo Maskvos. Jei raportas teisingas kad ji paimta, maistininkai lenkai pusėtinai pasivarė nuo Mogilevo, rusų vyriausių stovyklių, kuri jie, buvo pranešta per Berlyną, užėmė 5 d. vasario, suareštavę ženklanešį Krylenko, bolševikų kariaunos vyriausią komandantą ir štabą, Smolenską apie per aštuoniasdešimt penkias mylias į šiaurę nuo Mogilevo. Sakoma bolševikų valdžia suareštavus daug žymių lenkų Petrograde, atkeršydama už Krylenko apkalbinimą.

True translation filed with the Postmaster at Philadelphia, Pa., on February 14 1918, as required by the Act of October 6, 1917.

Bolševikų agentų labiau bijoma negu kokios nebūk caro policijos.

ARESTAI NIEKAD NESILIAUJA. VAGISIAUJANTI RAUDONOJI GWARDIJA KASDIEN DARO KRATAS PO NAMUS.

Petrogradas, 3 d. vasario (suvėluota). Gyvenimo padėjimas čionai tai tikras nervų erzimas ir beveik nedalaimas. Naujų bolševikų agentų ir raudonosios gvardijos labiau bijomasi, negu senosios autokratijos žandarų ir policijos. Jie be atlaidos jieško naujų suokalbių.

Kožnas bevienas įsibauginęs areštais namų kratomis ir konfiskavimu savo popierų, pinigų, brangių papuošalų, užstatų bankose ir drutose dėžėse, kuriuose dabar daro reviziją valdžios komisijonieriai nedaleidžiant jokių diplomatinės ar konsuliarės intervencijos pašaliečių savasčių apsaugojimui.

KRETIKAI VAGIA BE ATODAIROS.

Areštai po namus ir kratos dėl dokumentų ir maisto daroma ypatingų jaunuolių grupių, apsiginklavusių karabinais, milicijos vyrų, jurininkų, kareivių, apskritai proletarų. Jie neva turi būt, bet ne visada buva, lydimi distrikto komisijonieriaus.

Krėtikai beveik visada pasisavina kokius nors indomėsius daiktus, ir jei tik jų akylai nedaboji, netrukus jie pasidaro paprasčiausiais vagiais po liėynomis. Ar jie

tikri valdžios tarnai ar huliganai valkatos, visi klausimai kaslink jų autoriteto numalšinami jų revolveriais ir durklais.

Ziaurios ir ūmos naujos revoliucionierių bei socialistų metodos daro beveik negalimu patėmytiskirtumą tarp tikrų raudonųjų gvardijų be uniformų ir paprastų plėšikų.

Bankų direktoriai, kurie nespėjo pabėgti į Svediją yra areštuojami už atsisakymą dirbti valdžiai. Visokia finansinė ir kitokia apyvarta mažne visai sustojus. Vienas paskiausių dekretų daro kliūtis padėtį banką 25.000 rublių (nominaliai \$12.500) ir liepiama reikalaut darodumų, kad ta suma buvo teisingu darbu surinkta.

Rusų kareiviai, nuo kurių durklų priguli bolševikų reikalų pasisekimas, labiausia yra kalti už nelygų maisto padalinimą, nes būdami viršesniais gali visa kogauti daugiau ir nemažai jų daro sau didelį pelną, pardavinėdami daiktus, ne visuomet teisingai įžytus.

Aną dieną moteriškė derino nuo kareivio žiponą rinkoje. Apžiūrėdama pamatė, kad pamušalas visais aptaškytas kraujais, prie ko žmogaus plaukai prilipe. Tas padėjo surasti keno buvo tas žiponas, tečiaus kareiviui pasisekė pabėgti, kol moteriškė sulaukė pagelbą.

True translation filed with the Postmaster at Philadelphia, Pa., on February 14 1918, as required by the Act of October 6, 1917.

Lenino gvardijos Suomiją padaro panašia Belgijai.

Stockholmas, 10 d. vasario. Vokiečių žiaurumą Belgijoje pakartoja raudonosiosios gvardijos Suomijoje, bolševikams besistengiant išplatyt revoliucijines doktrinas su teroro pagelba, pasak Skandinavijos pabėgėlių, atgabentų čia pirmutine Svedų pagelbos ekspedicija.

Pabėgėliai iš Helsingforsio ir Tamerforsio pasakoja baisiausius dalykus apie visais buriais žudystes ir visokias niekadėjystes.

Pastarame mieste, jie sako, septyniasdešimts jaunikačių buvo pastatyta prieš sieną ir išžudyta su mašinine kanuole, kuomet jie verkė ir maldavo susimylėjimo. Paskui jų kūnai buvo apnuoginti ir sudraskyti.

Raudonosios gvardijos, sakoma, medžioja atsidedę studentus ir viso labo Helsingfurse apskaityta šimtais.

Kad Lenin ir Trocki su savo bendrais Rusijoje skaito Suomijos kovą pirmutiniu žingsniu praplėtimui bolševikinės revoliucijos vakarop, matoma Lenino išsireikškimuose, atspausuose vietos bolševikų organe „Politiken.“ Jame Lenin sako: „Netrukus mes apimsime mažas valstijas. Kas dabar darosi Suomijoje, yra vien bandymu europinės dramos, kurios sąslanka pamaži kila į viršų.“

Selma Laagarlof, rašėja ir kita žymi Svedijos moteriškė prisidėjo prie peticijos į valdžią, kad leistų pasiusti ginklų generolo Lannerheim'o, baltosios gvardijos vado kariaunai.

True translation filed with the Postmaster at Philadelphia, Pa., on February 14 1918, as required by the Act of October 6, 1917.

Buęs Turkijos sultonas, Abdul-Hamid'as mirė rumo kalėjime.

Amsterdamas, 11 d. vasario. Pranešta depešoje čia gautoje iš Konstantinopolio per Vienną vakar mirus buvusį Turkijos sultoną Abdul Hamid'a. Bus valdiškos jo laidotuvės. Karės pradžioje, buvo pranešta, Abdul Hamidą tapus perkeltu iš jo rumo-kalėjimo Konstantinopolyje į Mažąją Aziją.

True translation filed with the Postmaster at Philadelphia, Pa., on February 14 1918, as required by the Act of October 6, 1917.

Didžiausia pasaulyje laivų dirbtuvė Hog Island'e, didelis pramonės miestas su barakais kaip armijos lageris.

Didžiausia pasaulyje laivų dirbtuvė, tai ta, kurią Dėdė Samas steigia Hog Islande, netoli Philadelphia. Dešimts tūkstančių vyrų dabar trisia prie to darbo. Bus pravesta 50 kelių pagret besitęsiančių suvirš mylią palei Delaware upę, kur 50 valdžios laivų bus dirbama vienu laiku 30.000 darbininkų.

Vakariniame Delaware upės pakraštyje greta su Philadelphia miesto linija ir kelias mylias žemiau League Island, prieš du mėnesiu buvo vien smėlis ir dumbblas kiaurai per tris su ketvirčia mylios ilgio ir tarp dviejų trijų mylių pločio. Dviem pastarais mėnesiais daugybė darbo nuveikta, kad pavertus tą kraštą laivų dirbtuve—pravesta plėntai, gelžkelių linijos, privežta tūkstančiai medžio krūvų ir visoki triobesiai administracija, barakai, refektoriai, ligonbutis ir krautuvės.

Ten bus tarp 70 ir 80 mylių gelžkelių, ratai uždėta ant kiekvieno, daug mylių plento, ir grįsto kelio, šimtai triobesių ir akmeninių revų virš mylią ilgio, apimant „šlapiuosius baseinus“, kur laivai bus apšarvojami ir užbaigti, potam kaip plikas laivo liemuo buna nuleistas į vandenį.

SIMTUS LAIVU DIRBS.

Amerikos tarptautinė laivų statymo korporacija, kaip agentas nepermatyto laivyno korporacijos, gavo užsakymus 120 laivų—penkiasdešimts 7.500 tonų ir septyniasdešimts 8.000 tonų, išviso tad 953.000 tonai. Tikimasi, kad išsiuntimas užbaigtų laivų iš Hog Island yardo prasidės sekantį rudenį.

Visokia energija milžiniškos organizacijos vyrų, ekspertų kožname skyruije palenkta užbaigimui to darbo ir visokios valdžios agentūros padeda įvairiais budais, kad pagaminus parūpinus medžiagą, darbininkus ir transportą, idant paskubinus darbą.

Sunkiausia tai su darbininkais. Apskaitoma, kad yra 50.000 išlavintų laivų darbininkų šioje šalyje ir kad tarpe 150.000 ir 200.000 reikės išpildymui valdžios milžiniško laivų dirbimo programo.

Hog Islande dabar pradėta specialė mokykla, kad išmokyti suvis nieko nemokančius ir šiek tiek pralavintus įvairių laivų statymo darbų. Mokykloje tilps 600 vienu laiku ir mokslas tęsis tarpe kelių dienų ir kelių savaičių prigulinti nuo darbo kuri bus mokoma.

KAIP DIDELIS ARMIJOS LAGERIS.

Visais budais stengiamasi padaryt darbo sanligas Hog Islande smagiomis ir atvangiomis. Transportacija tapo rūpestingai išdirbta tiek laivais tiek traukiniais. Apgyvendinimo departamentas padarė didelius plenus iš Philadelphia kad parūpinus gerus namus Hog Islando darbininkams. Padaryta būrakai kaip armijos kvatieros vyrams, kurie nori gyventi arti darbo ir isteigta milžiniškos valgyklos, kurios jau maitina tūkstančius vyrų. Barakuose bus liuoslaikio ir skaitymo kambariai ir iš visų jėgų bus stengiamasi, kad užlaikyti vyrus ištaigingai ir gerai.

True translation filed with the Postmaster at Philadelphia, Pa., on February 14 1918, as required by the Act of October 6, 1917.

Anglijos Kardinolas Permato Krizi.

MONSIGNORAS BOURNE PRANASAUJA SIURUTE BRITANIJOJ KARES PASEKEME.

Londonas, 9 d. vasario. Kardinolas Bourne, Westminsterio antvyskupis išleidžia rytoj pastorali raštą, kuriame jis kalba apie svarbias atmainas visuomenės padėjime po karėi.

„Laikai, kuriuos pergyvename, pilni visokios baimės,“ sako kardinolas.

„Nereikia atsižvelgti į tautų niovyne, kuri vargina pasauli, kad pamatyti pavojingą dalyką. Namieje, mūsų tarpe yra neramybės, suirutės ženklai kurie tik dalinai paliečiame viešoje spaudoje, bet gerai žinomi valdžiai, ir kurie grėšia ateityje svarbia visumenėje pervarta. Visu daleidžiama, kad nauja dalykų tvarka, naujos draugijinės sąlygos, nauji santikiai tarpe įvairių sriovių, į kurias draugija pasidalinus, sukils pasekmėje išnaikinimo pirma buvusio padėjimo.

Nauji draugijos santikiai jau įvyko,“ jis sako. Vyrų ir moters kilnių siekių ir karšti krikščionys pradėjo pasiūduoti idėjoms, kurios neturi pamato krikščionių principuose. Noras laimėti kokia nebūk kaina, nepaisant iš to paeinančių pasekmių, apvaldė didelį tautos skaičių ir tapo viešpataujančiu principu. Kitos tautos mokinosi lekcijos, ypatingai tautų konfederacijos, kuri dabar yra mūsų vyriausiu priešu.

Su siekiu visiškumu ir mokslisku apsprendimu, taip ja karakterizuojančiu Vokietija ieškojo pasaulyje pirmybės, statydama drąsiai ir nenuilstančiai prieš save tuos materijalius siekius, kurie jau perilgai suvadžiojo ir apvylė mūsų anglus žmones. Ji trokšta sau vietos saulėje, o kaip galė perdažnai net buva pramonės kovose teise mūsų pačių žmonių ribose—apgaulingi principai, kurie, laimei, daugumoje tarp mūsų niekinami—ji varosi, kad, jiega yra teise pasaulio viešpatavime, ko dėlei ji dabar savo pragaiščiai kovoja. Laimei, mes sakome, tie netikri principai pas mus paniekinami, nes jei ne taip būtų, mūsų žmonių ateitis būtų taip apsiniaukus, kaip mūsų priešų ateitis, kurią jų ekonominis godumas jiems greitai gamina.

Kokia bus ateitis? Kaip socialė ir politiška tvarka turi būt pas mus perdirbta? Yra kol kas nedidelė mažuma, bet kurios auga įtekmė, skelbianti aimano politiką. Jie veltui kreipės į vieas puses, sakys mums, išrišimui klausimo. Tie kurie šioj šalyj yra oficialiais tikybiniu mokslo reprezentantais, nesugebėjo—tvirtis tie aimanuojanti balsai—suteikti jokio nuosakaus į jų klausimus atsakymo. Tokiu budu jie stumiami—vėl jų balsas sakys—i nemalonią išvadą, kad dabartinės draugijinės sąlygos nepataisytinos ir kad padėjimas negali būt aršesnis dabartiniojo.

Jie skelbia, kad egzistuojanti tvarka turi būt nuvers-ta ir panaikinta su vilčia, kad iš chaso ir išnaikinimo gal išdygti geresnis žmonių gyvenimo padėjimas. Tai politika, kurios išsipildymą ir pirmutinius vaisius matome dabar Rusijoje. Didelė mūsų žmonių dauguma sulaikomi, jei ne religijiniais motyvais, tai bent jų įgimtu praktišku supratimu, nuo tos rūšies savžudingu projektu.

Naujas religijinės tikrybės supratimas, kuriuo šimtai tūkstančių anglių persiėmė karės mete, bus apsaugojimu. Tečiaus pavėjai gana aiškūs.

Nekontraliuojamų dora lenktynių pasekmė skyrė vis labiau vienus nuo kitų kapitalistus ir darbininkų klia-są, jis sako, ir kad paversti pastarąją proletaru, žmones neturinčius nieko per savo darbo spēką ir palinkusius vis labiau šalintis nuo savasties ir laisvės atsakomybių. Iš to viso auganti savim pasitikėjimo stoka ir palankumas atsigrižti į valstiją, kad išpildžius paprasčiausiaus šeimy-

True translation filed with the Postmaster at Philadelphia, Pa., on February 7, 1918, as required by the Act of October 6, 1917.

LIETUVIŲ TAUTOS ISTORIJA IR DABARTINIAI SIEKINIAI TAUTIŠKU ATŽVILGIU.

(Tęsa.)

VIII.

Ar Lietuva galima kaip viešpatystė? Lietuvų tautos valstijiniai gabumai; teisės prie neprigulmybės tautų nustojusių arba niekad neturėjusių viešpatystės; likimas smulkių tautų svetimos valstijose (pav. Rosijoje); ar lietuviai turi gana inteligentų, kad vest valstiją; plotas žemės ir skaitlius gyventojų Lietuvos teritorijoje.

Ar Lietuva yra galima kaip viešpatystė?

Kad lietuvų tauta yra tikusi dagi pati sutverti viešpatystę ir ją vesti, tai ji jau prirodė savo istorija. Čia ji parodė didesnius gabumus už daugelį kitų europiškų tautų. Tai vienintelis beveik pavyzdys Europoje, šale Frankų, kad palyginant nedidelė tauta pati susitveria ir viešpatystę ir paima po savo valdžia kelis-syk didesnes už save tautas. Ir dagi daugumoje savo užkariavimų neprazuvo, susimaišiusi su savo užkariautaisiais, kaip tai atsitiko su pačiais frankais. Ji savo valdžią uždėjo ant kitų ir sustatė savo teises į kodeksą (Lietuviškas Statutas 1529 met.), kada kitos Europos tautos su senesnėmis kaip jos viešpatystėmis darė tame da tik silpnus bandymus. Lietuviškas Statutas, tai ne amatoriškas privatiškos ypotos tvarinys, kaip Sachsenspiegel (apie 1230), ale viešpatystės autoritate išleistas teisių kodeksas.*

Skaičiau užmetimą viename angliškame Philadelphijos laikraštyje,* kad lietuviai, girdi, jau 500 metų neturėję savo viešpatystės, o buvę tik dalim Lenkijos, dabar viešpatystės užsimanę; ir išvedimas iš to aiškus, kad lietuviai, taip seniai nustoję savo viešpatystės, nei dabar neprivalo jos turėti, o kad atsakančiausia lietuviams vieta—tai senose būsiančios Lenkų karalystės. Čia kožnas lengvai mato, kieno plunksna ir kieno reikalu yra platinama tokia klaidinga nuomanė. Lygiai 500 metų atgal Lietuvoje viešpatavo Vytautas ir buvo galingiausių viešpatim visoje rytų Europoje. Ale čia, turbūt, atsimenama apie Jagelos Krevoje užrašus. Su taip suprantančiais istoriją negalima ginčytis. Augščiau mano jau buvo išrodyta, kad Lietuva buvo suverenė viešpatystė iki 1795 metų ir tik nuo Liublino unijos buvo realėje unijoje su Lenkija.

Jeigu jau ant tokio pamato nepripažinti kokiai tautai teisių prie viešpatystės, tai Norvegija 1905 metuose be mažiausios teisės užsimanė būti neprigulminga ir atsisakė nuo Svedijos. Jug nuo laikų unijos Kalmare (Calmar, 1397 mt.) Norvegija be pertraukos buvo unijoje su Danija. Norvegų tauta beveik visa priėmė danų kalbą, užmiršusi savąją norvegišką, ir buvo da tik vos nepilnas šimtas metų, kaip Svedija Norvegiją per karę atėmė nuo Danijos (Sausyje 1814). Pagal autorių anos nuomonės apie Lietuvą, Norvegija, jei jau ji nenori būti drauge su Svedija, reikėjo atgal atiduoti Danijai. Ant gėlo, nedidelė ne norvegų tauta; laike apsigarsinimo neprigulminga visoje savo teritorijoje turėjo vos 2,240,000 gyventojų (pagal 1900 mt. apskaitymą), ir tie patys, nemokėjo norvegiškai, o kalbėjo tik daniškai (lygiai Lietuvoje nekurie lietuviai kalba lenkiškai). Ir vis tik dabar Norvegija yra neprigulminga.

Vengrija su Cekija, supuolus abiejų karaliaus inpedi-nystės teisėms ant Austrijos erchercogo Ferdinando, brolio ciesoriaus Karoliaus V, nuo 1526 metų instojo in uniją ir buvo tokiam pat ryšyje su Austrija, kaip Lietuva su Lenkija, iki pat mūsų dienų. Tik 1867 met. Austrija davė Vengrijai užganėdinančią dabartinę konstituciją. Numalšinus Cekų sukilimą po kovai ant Baltojo kalno pas Pragę 1620 met., Cekijos savistovybė buvo visai panaikinta, ir Cekų tauta iki šiolei yra tik Austrijos vergė. O vienok viešpatystės esančios karėje prieš centras (Entente allies) pripažista teisingomis čekų aspiracijoms prieš savos viešpatystės; pripažista reikalingumą liuosybės dagi slovakams, kurie niekad neturėjo viešpatystės, jau visas 1000 metų kaip priguli Vengrijai ir dagi netolygoje praecityje slovakas, Košutas buvo didžiausiu vengrų patrijotu.*

Serbai, bulgarai, rumunai, grekai buvo sunkiausiam prispaudime nuo pat laikų turkų persikėlimo su užkariavimais į Europą, užėmimo Adrianopolio (1365), Koso kovos (1389) ir paėmimo Kónstantinopolio (1453); vos tik 1829 met. nekurie iš jų ir tai tik mažose dalise savo apgyventos teritorijos gavo dalį liuosybės. Berlyno Kongresas (1878) šiek tiek pastūmė tų tautų liuosybės ir vienybės darbą. O ir dabar Serbija, Bosnija, Hercegovina ir Kroatija gal neturėtų teisės būti suvienytos į draugę tik del to, kad per daug šimtų metų buvo kitu skriaudžiamos ir pavergtos, nors visos tos provincijos yra tik dalys tos pačios vienos Serbu-Kroatų tautos. Transilvanijos ir Bessarabijos rumunai yra toki patys, kaip ir gyventojai Moldavijos ir Valachijos; kodėlgi jie visi, būdami tie patys rumunai, neturėtų teisės reikalauti būti suvienytai ir liuosai patys save valdyti?

Italijos žemė nuo pat Romos puolimo neturėjo vienybės, kaip viešpatystė. Kokią teisę turėjo italų tautos

patrijotai 1860-70 metų panaikinti visas iki tolai buvusias Italijos žemėje mažas viešpatystes ir iš jų padaryti vieną naują, pirma nebuvusią, Italijos viešpatystę ir joje suvienyti visą italų tautą; iki tolai visada buvusią padalinta tarp smulkių künigaikščių, mažų republikėlių ir svetimų užkariautojų?

Visi (gal išskyrus Rosiją) pripažista, kad Suomii tautai priguli turėti neprigulmybė, nors Suomija niekad nebuvo viešpatyste. Prieš 100 metų Rosija per karę atėmė Suomiją nuo Svedijos ir davė jai autonomija, o prieš tai ji visada buvo tik dalis Svedijos.

Jeigu lietuvii tauta turi prigulėti i Lenkų viešpatystę, užtai kad prieš šimtą metų ji buvo unijoje su Lenkija; tai juo labiau lenkų tauta turėtų prigulėti i Rosijos viešpatystę, nes visą paskutinį šimtą metų ji prigulėjo Rosijai. O vienok visi pripažista, kad lenkų tauta turi teisę turėti savo viešpatystę ir būti suvienyta; ale kam lenkų politikams kėsinties ant kitų tautų liuosybės?

Lietuvii tauta turi tas pačias teises prie vienybės visų savo dalių ir prie neprigulmybės, kaip ir visos kitos, kad ir pavyzdžiui čia išskaitytos, tautos.

Ant lietuvii reikalavimo neprigulmybės Rosijos Imperijos valdininkai užmeta, kad tokiame atsitikime reikėsia ir samojedams duoti neprigulmybę. Reikėsia, kad daug yra svetimų, nerusiškos kilmės, tautų Rosijoje, ne tik didesnių, ale da daugiau smulkesnių, ir visoms joms gražinant arba naujai duodant neprigulmybę, nukentėtu Rosijos viešpatystė. — Ant to mes atsakome, kad nerka mums kalbėti apie samojedų arba čukų ir kamčadalių (Siberijoje ant krantų Beringo marių) neprigulmybę, kolei jie patys apie ją ne nemislija, ne dagi nesijaučia, turi kokius reikalus, kurių aprūpinimui jiems būtų reikalinga neprigulmybė. Mes suprantame sunkumus viešpatystės vyrų (statesmen) Rosijoje išrišime svetimų tautų klausimo, kad ne tų, ne rusų tautos nenuskriaustu. Ne visoms taipgi Rosijos svetimoms tautoms bus reikalinga arba dagi galima neprigulmybė, paimkime, labai smulkioms, viduryje rusų tautos gyvenančioms, labai nepatogiame geografiškame padėjime, kur neprigulminga teritorija tiesiog negalima; tokioms užteks autonomijos, arba dagi didesnės arba mažesnės savivaldos, pripažinimo liuosai aprūpinėti savo tautiškus reikalus, kada tie pas juos jau bus atsiradę. Ale mes negalime nereikalauti to, kas mums priguli ir kas yra galima, kitaip nusidėtu me prieš teisingumą mūsų tautai; darytume jai neteisybę; kitų skriaudžiami, da ir patys save skriaustume.

Vokiečių nekurie ir vėl, reikalaujant lietuviams neprigulmybės, pasakė, kad lietuviai esą tik „Bauernvolk“; reikėsia, kad lietuviai neturi gana inteligentijos, ne patyrusių administracijos darbe vyrų, kad galėtų vesti viešpatystę. — Mes atsakome ir Serbai, ir bulgarai, kada gavo savo viešpatystes, buvo tikrai „Bauernvolk“ ir tikrai, kad tada abeji turėjo da mažiaus savo inteligentų, ne kaip kad dabar lietuviai. O vienok paimkime, kad ir bulgarus: nuo 1978 metų (Berlyno kongresas) iki 1912, vos per 34 metus, kaip augštai pakilo visa tauta, kad dagi pergalėjo neseniai buvusius savo ponus, Turkijai ir bulgarų inteligentija, ir vedimu viešpatystės užsiėmusi bulgarų klesą, dabar ne žemiaus stovi už tas pačias turkų. Ar būtų bulgarų tauta taip augštai pakilus, jeigu nebūtų gavusi neprigulmybės, o ir toliaus būtų pasilikusi po Turkijos valdžia? Armenija ir po Berlyno kongresui liko prigulėti Turkijai, ir ar ją dabar galima palyginti su Bulgarija? Teisybė, užėmus vokiečiams Lietuva, jie labai mažai rado lietuviškos inteligentijos užkariuotoje šalyje. Ale reikia atsiminti apystovas. Prieš karę šiaip lietuvii inteligentų jau buvo užtektinai Lietuvoje, ale daugiausia jie vis buvo paskutinės, jaunos kartos, daugumas su priederme reikale stoti kariūmenėn. Teisybė, patyrusių administracijos darbe buvo neperdaug, o ir tie daugiausia gilumoje Rosijos, nes iki pirmajai Rosijos revoliucijai lietuviai buvo absoliutiškai neprimami nė jokia, ne dagi i žemiausią valdžios vietą pačioje Lietuvoje. Prasidėjus karėi, visa jaunoji karta, kaip tarp žmonių, taip ir inteligentų, tapo paimta kariūmenėn. Da ir dabar lietuvii, kariūmenės oficerii, gydytojų, o daugybė ir kitų inteligentų randasi Rosijos kariūmenėje. Prasidėjus užėmimui Lietuvos Vokietijos kariūmenė, Rosijos valdžia liepė evakuoti šalį, ne tik savo valdžios instagoms, gubernijų, pavietų, valščių valdžiai, privatinėms mokykloms, bankoms, fabrikoms, ale dagi gyventojams. Atėjusi Vokietijos kariūmenė Lietuvoje rado tik tuos, kurie be stačios prievartės nenorėjo palikti savo šalį. Rosijos kariūmenė nespėjo ju išvaduoti, kaip kurie lietuvii inteligentų pirmiaus užsiėmusi valdžiuose, arba privatiškai instagu, perkėlus jais i Rosiją, turėjo i jie tenai traukties, nes kitaip būtų husioja būda gyvenimo. Bet nežiūrint dabartinės stokos lietuvii inteligentų vokiečių užimtoje Lietuvoje, lietuvii turėjo savo inteligentiją kaip Europoje, taip ir Amerikoje; kok skaitliu dagi valdžiuose, gavusių patyrimą administracijoje arba Rosijoje, arba paskutiniū po pirmajai Rosijos revoliucijai laiku pačioje Lietuvoje, dagi oficerii Rosijos kariūmenėje; turi inteligentų apšvietimo darbą, pramonėje. In tempą 1860-70 metų, kaip ir po 1905 met., lietuviai nuo buvo liusteigė ir vede savo privatiškas, lietuviškas, mokyklas, pramonės, pirklystės ir kredito istaigas.

(Toliaus bus.)

nos pareigą. Nors konstitucija žymiai priėmė demokratines formas, tečiaus tikruma po tomis formomis nuolat darės, plutokratiška. Legislatūra po socijalių reformų skraiste stengėsi visus darbininkus galutinai pažymėti kaipo vergišką klesą ir pasekmeje, net prieš karę darbininkai jautėsi užgauti ir savo tą užgavimą išreiškė pavieniais straikais.

„Laike karės žmonių mintys žymiai atsimainė. Neaiškus supratimas neteisybių visuomenėje užleido vietą veikliam nepsiganėdinimui. Patys pagrindai mūsų politiško ir visuomeninio gyvenimo, mūsų ekonominės sistemos, doros ir tikybos aštriai gvildenama netik kelių rašėjų ir kalbėtojų, bet daugybės visokių klesų žmonių, ypač darbininkų. Mūsų istaigos, jaučiama, turi pačios pasiteisinti akiveizdoje proto. To negalima toliau daleisti. Armija, pavyzdžiui, nevien tik kariauja bet ir masto. Kareiviai išmoko karekteristinio armijos paniekinimo egoistams politikieriams ir tuštiems kalbėtojams. Jie patyrė didelį skirtumą tarpe faktų, kokiais jie juos mato ir kasdieninių spaudos raportų ir jie išmoko pažvelgti valdiškus išsireiškimus ir biurokratinus pasielgimus.

Apskrita viso to itaka į jaunus vyrus, kurie turės būt vadovaujančiais piliečiais po karėi ko ne revoliucijinė. Panaši atmaina įvyko mūsų žmonių mintyse namieje. Amunicijos darbininkai, sunkiai dirbanti, bet persidirbę ilgomis darbo valandomis, tai pataikaujami, tai cenzuruojami, kartais netikusiu surydėmu erzunami ir nesirupinanti ateitimi, palinkę užsigauti ir pažvelgti politiškus vadovus.

Jie taipgi svarsto visą draugijinę sistemą. „Liuosnoriai karės darbininkai irgi igijo daugiau prityrimo. Jų dauguma netik ką pirmą syk savo gyvenime dirba naudingą darbą ir dirba ji gerai, bet jie taipgi dirba drauge ar po priežiura tų, su kuriais paprastame laike nedrįsdavo nei svajoti sueiti bendrijon. Jie pataisys savo nuomones draugijos dalykuose. Trumpai pasakius, tautos mintyje darosi apskrita atmaina ir fermentas.”

Kardinolas nurodo įvairias katalikų tam tikro besidarbaivimo rušis, tečiaus ragina į nuoširdžią kooperaciją tame besistengime, kuri parodė visoki tikiybiniai kūnai, idant pataisius viską pagal krikščionių visuomenės sanlygas.

„Neišizadėdami jokio tikybos principo,” jis sako, „Katalikai gali naudotis kiekvieno gerų norų žmogaus parama tame didžiame ir patriotiniame darbe.”

True translation filed with the Postmaster at Philadelphia, Pa., on February 7, 1918, as required by the Act of October 6, 1917.

Rusai paleidžia 2.000 serbų.

Pekinas, subata, 9 d. vasario. Du tūkstančiai serbų karės belaisvių, rusų suimtų nuo austrų kurie juos privertė kautis tapo paleista iš belaisvių laukų Siberijoje. Jie dabar Mukdene bekeliauja į Dalny, Japonijoje, iš kur grįž Europon per Ameriką.

UNCLE SAM'S FIRST FUEL CONSERVATION SIGN

Pranešimas.

Siuomi laikau už laimę pranešti gerbiamai Lietuvii visuomenėi, jogei Lietuvii Informacijos Biuras Washingtone tapo perkeltas nuo 3613—14th Gatvės, ant 703 Fifteenth Gatvės.

Kreipiantis reikalais Seimo arba kitais rišančiaisiais su L. I. Biuru, meldžiu adresuoti;

Lithuanian Information Bureau,
703 Fifteenth St., N. W.
Washington, D. C.

Paskelbimas.

NERA PATEISINIMO.

Nėra jokio pateisinimo kentėti pilvo skaudėjimus. Gali gaut Trinerio Amerikini Elixirą iš kartaus vyno visose aptiekose ir ta gyduolė, kuri užima pačia skaudulio priežastį, padės paliuosuoti jums žarnas kaip reikia. Jei imi Trinerio Amerikini Elixirą iš Kartaus Vyno, neken-tėsi nuo užkietėjimo, galvos skaudėjim, nemigės, nervuotumo etc. Gyduolė išvalo pilvą, padėda virškinti ir sugražina sveiką apetitą. Kaina \$1.00 Trinerio Linimentas ir Trinerio kosulio apmalšintojas laikomi visuomet namieje, reikška geriausią prisiruošimą visokiem dabartinio sezono prietikiams. Trinerio Linimentas puikus nušalimams, išsisukimams, neuralgijai, reumato skauduliams; Trinerio kosulio apmalšintojas duoda tikrą pagelbą nuo nušalimo, kosulio, bronkito etc. Kaina: Linimentas 35 ir 65 c. Aptiekose, krasa 45 ir 75 c. Apmalšintojo. 25 ir 50 c. aptiekose, krasa 35 ir 60 c. Joseph Triner Company, Manufacturing Chemists, 1333-1343 S. Ashland ave., Chicago, Ill.

Susivienijimas Lietuvių R. Kat. Amerikoje

Yra:

Gyvam Džiaugsmas! Sergančiam Viltis! Mirštančiam Ramybė!

Tūkstančiai Lietuvių—Katalikų priguli prie šios organizacijos ir tūkstančiai kas metai prisirašo naujų narių. Bet gal dar pats, gerbiamas skaitytoju, apie šią organizaciją nesi girdėjęs, o jei ir girdėjai, tai gal nepamastai, jei yra ir delko pats neprisirašai?...

Stai kas šioji organizacija yra ir ką ji duoda:

- 1) Apsaugoja narių gyvastį ir moka pomirtines \$150.00, \$250.00, \$500.00, \$750.00, \$1000.00.
- 2) Moka pašelpas nariams-ligoniams kas savaitę po \$3.50, \$7.00, \$10.50, \$14.00.
- 3) Selpia negalinčius narius ir našlaičius.
- 4) Skleidžia apšvieta, išleidinėja gerus raštus ir dailius nariams velti (dovanai).
- 5) Platina dorybę, suteikiant patarimus ir nurodymus tikėjimo ir auklėjimo dvasios reikaluose.
- 6) Rūpinasi Lietuvių Tautos reikalais, remia pinigais ir moraliskai visokias lietuvių kultūriškas įstaigas ir t.t.

Instojimas į S.L.R.K.A. pigus. Mėnesinė mokestis lengva. Norėdami gauti platesnes informacijas, kreipkitės į vietines kuopas, kurios randasi kuone visur po visą Ameriką, kur tik lietuviai apsigyvenę, arba tiesiai pas Centro Raštininką šiuo adresu:

P. MULEVIČIUS

456 Grand Str. Brooklyn, N. Y.

Amerikos Lietuvių Kat. Laikraščiai.

Naujas laikraštis

Susivienijimas Lietuvių R. Kat. Amerikoje
dizis savaraimis laikraštis

„GARSAS“

„GARSAS“ eina kas savaitę, dideliu 8 puslapių, 7 kolumnų formate.

„GARSAS“ yra vienas geriausių ir svarbiausių Amerikos lietuvių katalikų laikraščių.

„GARSUI“ sandarbiškai gabiama Amerikos lietuvių rašytojai, publicistai, visuomeninkai.

„GARSO“ prenumerata metams \$1.50, pusmečiui \$1.00.

ADRESAS:
„GARSAS“
456 GRAND ST., BROOKLYN, N. Y.

SKAITYKITE IR PLATINKITE

Lietuvių Darbininkų Sąjungos

Laikraštis

„DARBININKA“

EINA UTARNINKAIS, KETVERGAIS IR SUBATOMIS

Jame rasite žinių iš viso pasaulio.

„DARBININKAS“ visuomet turi viso to, kas darbininkui svarbu, naudinga, indomu ir suprantama.

Prenumeratos Kaina:

Tris Kartus savaitėje metams	\$3.00
Vieną kartą savaitėje	\$1.50
Bostono apielinkeje	\$4.00
Užrubežyje	\$4.25
Vienas numeris	3c.

Reikalaukite pas agentus arba

„DARBININKAS“

242 W. Broadway, So. Boston, Mass.

LAIKAS VISIEMS PRIE ŠVIESOS

Jei trokšti gvti tikrą šviesą, užsisakyk laikraštį

„ŠVIESA“

kurį skaitydamas pats apšviesti ir kitam galėsi prie šviesos parodyti kelią.

„ŠVIESA“ rašo labai daug pamokinančio apie žmogaus pažangumą.

„ŠVIESA“ kainuoja metams tik 50 centų.

Visokiais reikalais kreipkitės adresu:

„ŠVIESA“,
46 CONGRESS AVE.,
WATERBURY, CONN.

Tik vienas iš šio burlo užsisakė „DRAUGA“, bet „draugas“ taip indomus, kad visi užsisakusio draugai ir prieteliai jį nori skaityti.

Kam lyti kaimynams akis, prašinant „DRAUGO“ pasiskaityti, kam kitiems nesmagumus daryti, kad gali pats sau „DRAUGA“ išrašyti. Dienraštis „DRAUGAS“ metams kainuoja \$4.50, Chicagoje \$6.00. Vienas numeris pamatymui siunčiamas dykal.

Adresas:
„DRAUGAS“
Lithuanian Daily Friend
CHICAGO, ILL.

„A Plea for the Lithuanians“

Galima gauti visus numerius pas
KUN. J. J. KAULAKIS.

324 WHARTON ST., PHILADELPHIA, PA.

Gerb. „Žvaigždės“ Skaitytojams.

Kas lig šiol da neatsiuntė prenumeratos už „Žvaigždę“ meldžiami pasiskubinkite, nes, sulig pašto tiesių, ne užsimokėjusiems būsime priversti sustabdyti laikraštį. Dabar geriausia proga užsisakyti „Žvaigždę“, kuomet už prisiuntimą metinės mokesties \$2.00 ir dar pridėjus 15 ar 35 centus, gali ma gauti daug brangesnes dovanas negu metinė „Žvaigždės“ prenumerata. Taigi laikraštis pareina uždėk. Pasinaudokit gera p. Joga! Red.

Algimantas

arba Lietuviai XIII šimt-metyje.

Parašė DR. V. PIETARIS.

Viena puikiausių lietuvių kalboje istoriška apysaka, 5-se tomuose

Kaina atskiro tomo	50c
Visi 5 tomai sykiu	\$2.50

„Žvaigždė“

3654 Richmond St. Philadelphia, Pa.

Geriausia Knyga Suvažindinti Amerikiečius su Lietuva.

American Relief Fund for Lithuanian War Sufferers (Amerikos Pašalpos Fondas Lietuviams nuo Karo Nukentėjusiems) išleido didelę netoli pusantrošimto didelio formato puslapį — knygą, kurioje anglų kalboje išdėstyta viskas, kas labiausiai žinotina apie Lietuvą ir lietuvius anų praeitį ir dabartines nelaimes ir vargus.

Cia randame liudijimus

- 1) McClure's Newspaper Syndicato korespondento, kad Lietuva, tai ne Siaurinė Lenkija.
- 2) p. Gabrio straipsnį iš British Review, išrodantį, kad Lietuvai reikalinga autonomija.
- 3) Ukrainos tautiškosios partijos liudijimą, kad Lietuva turi būti atskiriama nuo Lenkijos.
- 4) Apie Lietuvos hierarchiją straipsnį iš La Vera Roma.
- 5) Advokato W. Butlerio (iš New Yorko) straipsnį apie Lietuvių nuopelnus civilizacijai.
- 6) Rockefellerio atstovų liudijimą apie baisiausią vargą ir nelaimes Lietuvos žemėse.
- 7) New York Juornal'o redakcijos straipsnį apie Lietuvių tragišką padėjimą teipgi New Yorko Times raportą aprašantį kun. Dr. A. Maliausko pranešimą.
- 8) Lietuvos istorija.
- 9) Lietuvos Literatūros platesnę istoriją.
- 10) Rezoliucijas Am. R. Fondo įvairiose vietose padarytas.
- 11) M. Yčo memorialas Svntam Tėvui.
- 12) Mūsų atstovų liudijimas apie Lietuvą su lyg N. Y. Times'e pagarsintą raportą.

Yra teipgi tilpę toje knygoje keli lietuvių kalboje staipsniai ir daugelis iliustracijų su paaiškinimais anglų kalba (pav. Kasciuškos, A. Mickevičiaus, A. Burbos, vyskupu Valančiausko ir Baranaucko, kun. A. Gimzaucko, Basanavičiaus, Pietario, Kudirkos ir t.t.).

Tą knygą nusipirkęs už 25 centus su didžiausia Lietuvai nauda i teik i tekmingesniems amerikiečiams. Užsakymus siųskit:

„Žvaigždė“

3654 Richmond St., Philadelphia, Pa.

arba pas by kurį Am. Relief Fondo nari.

Draugiju atidai

Viską ko organizacijos reikalauje no mažiausio ir pigiausio ženklelio iki puošiausios Karūnos arba Vėliavos.

Nuo menkiausio guzikučio iki Puikiausio auksinio medalio. Viską atliekame pigai ir gerai, ir jau užganėdinom tūkstančius draugiju.

Naujos draugijos reikalaukit samplių, o senos pasiųskit savo vieną seną ženklelį arba šarpa, o mes anspaskirto laiko darbą atliksime.

VISUOMET SU PATARNAVIMU.

M. A. NORKUNAS,

166 Melrose Str.

Montello, Mass.

„TIKYBA IR DORA.“

laikraštis leidžiamas Kunigų Marijonų Chicagoje
viena du kartu i mėnesi.

Rašo apie tikėjimo dalykus, paduoda, žinių iš katalikų visuomenės gyvenimo, duoda atsakymų i visokius užklausimus iš tikėjimo ir doros srities.

KAINA METAMS \$1.00; vieno numerio — 5c.

Agentams už metinę prenumeratą duodame 30c., už pavienius numerius po 2c.

Adresas: „TIKYBA IR DORA“

1631 W. North Ave., Chicago, Ill.

Kas nori gauti vieną numerį, turi atsiųsti 1 c. krasos ženklelį.

Jeį trokšti apšvietos

r sveiko maisto savo protui, tai skaityk dvisavaitini ilvestruota jaunimo laikraštį

„VYTI“

„VYTIS“ yra vienatinis ir pirmutinis jaunimo laikraštis Amerikoje.

„VYTYJE“ telpa geriausi raštai mūsų jaunų rašytojų, literatu ir studentų.

„VYTYJE“ rasi žinučių iš Amerikos bei Lietuvos jaunomenės gyvenimo.

„VYTIS“ leidžiamas tautiškai—katalikiškoje dvasioje.

„VYTI“ leidžia Lietuvos Vyčių jaunimo organizacija.

Metam „VYTIS“ kanuoja \$1.50, pusmečiui .75c.

L. Vyčių organizacijos nariams „VYTIS“ siunčiamas už mėnesines mokestis.

Prisiųsk savo antrašą ir už 2 c. ženklelį, o viena nu meri pažiurėjimui prisiusime veltui.

Visais reikalais kreipkities:

„VYTIŠ“

731 West 18th St.,

Chicago, Ill.

Skaitykite ir platinkite „LIETUVIŲ BALSĄ“

LIETUVIŲ BALSAS rūpinasi žadinti lietuvių tautos sąmonę ir stiprina jų dvasią, kad kantriai lauktų karo pabaigos.

LIETUVIŲ BALSAS padeda šviesties ir tobulinties; jis ragina tautiečius šiuo ištremimo metu pasimokyti iš svetimtaučių, kas tik dora ir naudinga, o nesigabenti grįžtant tėvynėn nieko, kas žemina mūsų tautą.

LIETUVIŲ BALSAS didžiausias troškimas sujungti tautiečius viena tautos ir tėvynės meilės uosta ir paruošti kiekvieną lietuvi, kad, kaip tik paliaus žvangėję ginklai, tuojau grįžtų Lietuvon, nes tėvynės žemelė pavirtusi per karą dirvonais, prirausta duobių ir griovių, laukai ariama ir valoma, o nugriauti tėvų kapai — aptveriami,

LIETUVIŲ BALSAS, dėdamas savo skiltyse kuopigiausia kaina skelbimus—jieškojimus, gražina tėvams vaikus, vaikams tėvus, padeda surasti nuklydusius brolius, seseris, gimines ir pažįstamus.

LIETUVIŲ BALSAS kaina: Rusijoje metams 5 rb.; 9 mėnesiams 3 rb. 90 kap.; 6 mėnesiams (pusė metų) 2 rb. 60 kap.; 3 mėnesiams 1 rb. 30 kap. vienam mėnesiui 45 kap. Užsieniuose metams 9 rb.; 9 mėnesiams 6 rb. 80 kap.; 6 mėnesiams (pusmečiui) 4 rb. 60 kap.; 3 mėnesiams 2 rb. 35 kap. 1 mėnesiui 80 kap. Skyrium numeris 5 centai.

Iš Amerikos pinigus, laiškus gauname. Siuntinėti „Liet. Balsą“ i užsienius rusų cenzūra nekludė.

SKELBIMU KAINA. Petito (smulkaus rašto) eilutė (dalinant puslapį i keturias skiltis) prieš tekstą — 60 kap.; po teksto — 30 kap. Pabėgėliams, jieškantiems giminių arba darbo petito eilutė po teksto — 10 kapeikų. Amerikoje prieš tekstą 50 centų, po teksto 25 cent. petito eilutė, giminių jieškantiems po teksto 10 centų petito eilutė.

LIETUVIŲ BALSAS ADRESAS:
PETROGRAD, SAPERNYJ PER. 9, KV. 9.

Didelė Knygų Krautuvė.

Užlaikau visokio turinio knygas: lietuviškas ir lenkiškas ir visokius religiškus daiktus. Užrašau „Žvaigždę“, kas prisius man \$2.00 prenumeratos ant metų už „Žvaigždę“ gaus \$1.00 vertės knygu. Visų Senas Draugas.

POVILAS P. MIKALAIUSKAS,

248 W. Fourth St., South Boston, Mass.

Katalogas Knygų

Kun. A. Miluko išleistų

Apie Rymo katalikų Bažnyčios. Lenkiškai parašė kun. J. Lunkevičius. Vertė Gerutis. Antra laida. Shenandoah, Pa., 188 pusl.	60
Antanukas. Apsaka B. Pruso. Vertė Selimas. Antra laida. Shenandoah, Pa., 40 pusl.	15
Algimantas arba Lietuviai 13-ame šimtmetyje. Istoriska apysaka. Parašė Dr. V. Pietaris. Penki tomai. Shenandoah, Pa., 488 pusl.	2.50
Anima Vilis. Marės Radzevičiūtės apysaka. Jono Montvilos vertimas. Antra laida. Shenandoah, Pa., 162 pusl.	75
Bajoro Vuošvis. Apsaka iš lietuvių gyvenimo. Parašė Jonas Kmitas. Shenandoah, Pa., 63 pusl.	15
Birokratai. Apsaka iš paskutinių atsitikimų Lietuvoje. Parašė Jonas Kmitas. Shenandoah, Pa., 79 pusl.	25
Fabio'ė arba Bažnyčia Katakumbose. Kardinolo Wiseman'o. Vertė Vytautas. Shenandoah, Pa. 354 pusl.	1.00
Gyvačių Karalius. ir kitos apysakėlės. Parašė Ksaveras Vanagėlis. Shenandoah, Pa., 31 pusl.	10
Kelionės po Europą ir Aziją. Parašė Pranašai Julė. Philadelphia, Pa., 380 pusl., 102 iliustracijos (paveikslai);	2.00
Audeklo apdarais	2.25
Skuros apdarais, paausuotais kraštais	3.50
Daktaro pasakojimų. Rudens diena. Su laukė. Parašė Satrijos Ragana. Shenandoah, Pa., 69 pusl	25
Uvakarės gret Lemano ežero. Parašė kun. M. Morauskis. Vertė Gerutis. Shenandoah, Pa., 172 pusl.	75
Spažinties Istorija. Prancūziškai parašė kun. A. Guilloiss, vertė kun. A. M. Milukas. Antras leidimas Brooklyn, N. Y., 1916.	50
Kova ties Zalgiriais. Istoriska drama keturiuose aktuose. Parašė Savasis (Dr. V. Pietaris) Shenandoah, Pa. 31 pusl.	25
Kunigo gimine. Parašė J. Gerutis. Shenandoah, Pa., 68 pusl.	20
Kaip Elziutė praleido šv. Jono dieną. Parašė P. D. Shenandoah, Pa., 63 pusl.	20
Kracauninkas—Laižybos—Dievo žmonės. Parašė Ksaveras Vanagėlis. Philadelphia, Pa., 28 pusl.	10
Kardinolo Mercier gromata apie Patrijotizmą ir Išlaikymą	5
Kun. Dr. M. Gustaičio, Du laišku, iš Kelionės	5
Kun. Dr. M. Gustaitis	5
Laisvės Metu. Apsaka iš paskutinių atsitikimų. Parašė Antanas. Seinai, 1908 m. 187 pusl.	75
Lietuviškas Albumas. Dalis I. Istoriskos ir šiaip jau Lietuvos vietos. Parengė ir išleido kun. A. Milukas Shenandoah, Pa.,	75
Lietuviškas Albumas. Dalis II ir III. Lietuvos raštininkai, žymiausi vyrai ir tipai. Parengė ir išleido kun. A. Milukas.	1.50
Lietuviškos Pasakos. Spaudon parengė Dr. J. Basanavičius. Didelio formato knyga, 262 pusl.	1.50
Laiškai iš Kelionės po Palestiną. Kaštais kun. Antano Miluko. Shenandoah, Pa. 94 pusl.	50
Moterystė ir šeimyna. Iš vokiškos kalbos vertė J. Gerutis. Philadelphia, Pa., 41 pusl.	50
Mūsų Socijalistai. Apsaka iš paskiausių Lietuvoje atsitikimų. Parašė Jonas Kmitas. Shenandoah, Pa., 57 pusl.	15
Melagių Dėdė. Vaizdelis iš Dzūkų gyvenimo. Parašė Ksaveras Vanagėlis. Shenandoah, Pa., 27 pusl.,	10
Mūsų Išganytojaus Jezaus Kristaus gyvenimas. Naujas pataisytas išleidimas. Shenandoah, Pa., 209 pusl., su paveikslais,	75
Nekaltybė. Iš vokiško vertė J. Gerutis. Shenandoah, Pa., 89 pusl.	25
Ne Mieste Laimė. Prancūziškai parašė Pierre L'Ermite. Lietuviškai vertė Pranašai Julė. Shenandoah, Pa., 206 pusl.	1.00
Našlaičiai. Likimas tulos šeimynos. Vertė P. Str. Shenandoah, Pa., 81 pusl.	15
Pasikalbėjimas Giesmininko su Lietuva. Vyskupo A. Baranausko Eilės. Kaina	.05
Pasakyk Matušei, Agnieška, Ant Garlaivio. Tris Satrijos Raganos apysakėlės.	15
Pradžia ir išsiplėtimas Katalikų Tikėjimo. Parašė Vyskupas M. Valančius. Reikalingiausia kiekvienam lietuviui-katalikui knyga. Shenandoah, Pa., 235 pusl.	1.00
Paklydėliai. Kun. J. Geručio. Antras leidimas. „Zvaigždės“ skyriaus, 416 Hooper Str., Brooklyn, N. Y.	10
Siapas ir anapus grabo. Parašė J. Gerutis. Shenandoah, Pa., 210 pusl.	50
Sventųjų Gyvenimai. Skaitymai kiekvienai metų dienai. Su paveikslais. Spaudon parengė kun. A. Milukas. Visi keturi tomai	8.00
Drūtsais audeklo apdarais	8.50
Skuros apdarais, paausuotais kraštais	5.00

džionių Teologija. Parašė J. Gerutis. Gražiausia lietuviška kalba šioje knygoje išdėstyta visas Katalikų Teologijos mokslas. Shenandoah, Pa., 285 pusl.	1.00
Pikta Dvasia. Latviškai parašė Rudolfas Blaumanis. Lietuviškai vertė Ildargas. Shenandoah, Pa., 72 pusl.	25
Patrimpo Laiškai. Parašė K. A. K. Kun. A. Miluko leidimas. „Zvaigždės“ Spaustuvėje, Shenandoah, Pa. 1907 m.	60
Susiskaldėliai. Vaizdelis iš mūsų sodiečių gyvenimo. Parašė J. Gerutis. Shenandoah, Pa., 62 pusl.	20
Socijalistai. Kas jie? Iš kur atsirado? Kori? Parašė kun. A. Civinskis. Shenandoah, Pa., 124 pusl.	10
Saulėi nusileidžiant. Iš mūsų Karionės. Kalėdų vakaras. Satrijos Ragana. apysakėlės. Shenandoah, Pa. 62 pusl.	15
Steponaičio Raštai. Pilnas pomirtinis velionies raštų (eilėmis ir proza) išleidimas. Tvarkė Liudas Gira. Kaunas, 1912. 121 pusl.	1.00
Trumpas Katekizmas	10
Vaičiūčio Eilės. Su velionio plačia bijografija ir paveikslu. Philadelphia, Pa., 1912. 157 pusl.	75
Valdimie riūs. Graži apysakėlė. Shenandoah, Pa., 47 pusl.	10
Užsisakant augščiau minėtas knygas reikia kreipties šiuo adresu:	

„ZVAIGŽDĖ“.

3654 Richmond Str. Philadelphia, Pa.

Naudingos ir Pigios Knygeles

Svetimos spaudos, gaunamos „Žv.“ knygyne.	
BALSAS Amerikiečių Lietuvių į Tėvą Sventąjį Leoną XIII ir gyvenimai dviejų didžiųjų Dievo tarnų, Lietuvių: Kun. Andriaus Rudaminos, Jezavito, ir Kunigaikščio Merklio Giedraičio, Zemačių Vyskupo	5
BLAIVININKU KNYGELE arba pamokymas apie blaivybę	5
DIENELEI BREKSTANT. Zalvarnio eilės	20
GAJTA — SVEIKATOS SALTINIS. Kam yra nemaloni sveikata? Tečiau retas kuris atsakančiai apie ją rūpinasi. Si knygelė suteikia pluoštelį reikalingiausių apie sveikata žinių, todėl yra naudinga kiekvienam	15
GYVOJO Rėžančiaus įstatai	5
KIPAS PINTINEJE ir dvi žuvėjos. Dvi apysakėlės	5
MIESTELIO ONUTE. Sulenkėjusiems lietuviams apsakymėlis	3
MEILES AUKA. Apsaka iš paskutinių J. Kristaus dienų	5
OBRUSITELIAI. Galerija paveikslų iš maskolių gyvenimo Lietuvoje	25
SVENTOJI AGNETE. Drama dviejose veikmėse. Labai tinka pasiskaitymui ir lošimui	25
TRUMPAS LIETUVOS APRASYMAS. Su paveikslais. Pamokinanti pasiskaitymai kiekvienam, kurs nori susipažinti bent kiek su savo Tėvyne—Lietuva	25

Laiškams ir pinigams siųsti antraštas:

✿ ZVAIGZDĖ ✿

3654 Richmond St., Philadelphia, Pa.

L. D. Phone 585

DOMIN. BRAZINSKAS

Visoje Elizabeth'o apylinkėje gerai žinomas

LIETUVIS GRAGORIUS

79—81 Wall Street Elizabethport, N. J.

Pasamdo vežimus ir automobilius	Patarnavimas visiem be skirtumo
Pasivažinėjimui	Sąžiningas
Veselijoms	Užganėdinantis
Krikštynoms	Greitas
ir t. t.	Ir Pigus

LIETUVIAI, VISUOMET KREIPKITES PRIE SAVIŠKIO!

Bell Phone, Dickinson 3005 M.

Dr. Ignotas Stankus

1210 S. Broad St., Philadelphia, Pa.

Physician and Surgeon (lietuvis gydytojas ir chirurgas pabaiges Indianos Universiteta) Gydo visokias ligas vyru, moteriu ir vaiku. Daro operacijas. Ofiso valandos: 9-11 rito. 2-4 po piet. 7-9 vakaro. Nedelioms: 9-11 rito 1-4 po piet.

Daktaras ir Chirurgas

pabaiges daktarystės mokslu Jefferson Medical Collegioje su pagalba Specialistas abiejų ligų, nosies ir gerklės. Gydo pusekingai moterų ligas.

OFISAS: 110 W. Oak str., netoli S. Jardin st. SHENANDOAH, PA.

Father's Di Ielsi -- Kosulio Gyduolė

yra geriausias vaistas nuo kosulio, šalčio, whooping kosulio, astmos ir kitų ligų turinčių susiršimą su plaučiais.

Mainieriai, kankinamieji Mainų Dulkių, Parako dūmų ir Astmos aptuėrės pagelbą vartodami Fither Di Ielsi's Kosulio Gyduolė. Turi pagyrimus nuo natyrusių mainierių, kaipo geriausias vaistas visokiuose atsitikimuose.

PARSIDUODA VIŠOSE APTEIKOSE.

Kaina, 35c, 65c. \$1.00

Rekomenduojame taipogė

Father Di Ielsi's Grumuliavimui Tonikas,

pagerina grumuliavimą, kraują padaro turtingu ir panatina nemalonų kvapą. Kaina 50 centų.

Father Di Ielsi's 402 Liniment,

yra skiriamas nuo reumatizomo, neuralgijos, nikatelėjimų štesimų, ištinimų, galvos skaudėjimo ir t. t. Kaina 25c.

REV. MICHAEL DI IELSI' 402 Division Str. Camden, N. J.

"ZVAIGZDĖ"

SPAUSTUVE

ATLIEKA VISUS DRUKORIS DARBUS GERAI, PIGIAI IR GREITAI.

DRUKUOJA:

KNYGAS, CIRKULIORIUS, TIKIETUS, KONSTITUCIJAS, VISITING IR BUSINESS CARDS, UZKVIETIMUS VESELIJU, KOPERTUS, LAISKUS IR T. T.

KAS DARBA PAVES. NESIGRAUD

★ ★ ★

Kreipkis ant adreso:

3654 Richmond St Philadelphia, Pa

Telephone 2713-M M ark

M. AKIALIS

Lietuvis Graborius

146 Adams St. Kampas Lafayette St. Newark, N. J.

Parsamdo automobilius ir karietas visokiose progose

J. P. BUDGINAS

BANKINIS KONTORAS

Siunčia Pinigus į visus kraštus svieto greitai ir pigiai. Parsuoda Laivakortes ant greičiausių laivų; Išmaino Pinigus visų kraštų svieto, kaip tai: rublius, markius, kronus, dolerius ir tt. Apsaugoja daiktus ir budinkus nuo ugnies. Užlaiko Krautuve Knygų, Popierių, Abrozų ir kitokių bažnytinių daiktų. Pas jį galima užsiraš ti laikraštį „Zvaigždė“. Ateikite persitkrinti

4549 So. Hermitage Ave., CHICAGO, ILL.

Tėmykit Brooklyno ir New Yorko lietuviai.

KUN. DR. A. MALIAUCKAS 17-a d. Vasario pradės visą eilį konferencijų Brooklyne šv. Jurgio par apijojkur klebonauja kun. A. Kodis. Visų apylinkių lietuviai kviečiami irgi nepraleist progos tuomi pasinaudoti.